

5 травня 2022 року №18

ПРИДБАЛИ МАШИНУ ДЛЯ НАШИХ ЗАХИСНИКІВ

с.3

СКІЛЬКИ КОШТУЄ ПЕРЕЙМЕНУВАТИ ВУЛИЦЮ?

с.10

KAZATIN.COM

ЧОМУ БЕНЗИН ТА ДИЗЕЛЬ ЗНОВУ В ДЕФІЦИТІ?

► На третій місяць повномасштабної війни козятинчани знову зіштовхнулися з дефіцитом пального

► Але ж слава Богу та ЗСУ, на території нашої області немає боїв та руйнувань

► То в чому ж причина нестачі? Як зараз продають бензини й ДП у нашому місті? Коли зникнуть черги?

с.7

ХТО ВМИКАЄ СИСТЕМУ ОПОВІЩЕННЯ?

► З 24 лютого ми регулярно чуємо сирени, подекуди й по 4–5 разів на добу. Хто вмикає нашу систему сповіщення, чому часом трапляються збої і яка є альтернатива, якщо погано чути сигнал повітряної тривоги?

с.2

ПРОДАВ СВОЇ КНИГИ, ЩОБ ДОПОМОГТИ АРМІЇ

► Цього року козятинчанин Богдан Киришун видав свій перший роман під назвою «Зв'язок». Останні чотири примірники він вирішив не просто продати, а зібрати за їх допомогою кошти для наших захисників

с.9

РЕКЛАМА

Державний професійно-технічний навчальний заклад «Козятинське міжрегіональне вище професійне училище залізничного транспорту»

ЗАПРОШУЄ НА НАВЧАННЯ за успішними професіями навчання безкоштовне

На базі 9 та 11 класів:

- Слюсар з ремонту рухомого складу. Машиніст електровоза. Машиніст тепловоза
- Слюсар з ремонту рухомого складу. Машиніст електровоза. Електромонтер контактної мережі
- Слюсар з ремонту колісних транспортних засобів (Слюсар з ремонту автомобілів)

- Електромонтер з ремонту та обслуговування пристроїв сигналізації, централізації та блокування
- Провідник пасажирського вагона. Стоярд

- Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних.
- Оператор з обробки інформації та програмного забезпечення. Агент з постачання
- Кухар. Кондитер. Офіціант

На базі 11 класів:

- Оглядч-ремонтник вагонів. Складач поїздів. Регулювальник швидкості руху вагонів
- Слюсар з ремонту рухомого складу. Помічник машиніста електропотяга
- Провідник пасажирського вагона

Наші переваги:

- Учні отримують стипендію; сучасна матеріально-технічна база; використання комп'ютерних технологій;
- проживання у гуртожитку, сучасні побутові умови; харчування в їдальні;
- можливість отримати міжнародний сертифікат IES;
- безкоштовний wifi - доступ до мережі Internet;
- продовження навчання за кордоном (відповідно до міжнародної програми «Освіта без кордонів»);
- виробничу практику на оплачуваних робочих місцях;
- участь у всеукраїнських та міжнародних спортивних змаганнях, конкурсах художньої самодіяльності;
- випускники здобувають вищу освіту за спорідненими спеціальностями у вищих закладах освіти (ступенева форма навчання, вступ за співбесідою).

Здійснюємо прийом на професійно-технічне навчання за курсовою підготовкою, перепідготовкою робітників, підвищення кваліфікації робітників (термін навчання від 2-8 місяців):

Приймальна комісія працює (в онлайн режимі також). Консультація за телефонами: (04342) 2-00-65-директор; (04342) 2-85-25; +38(097)89-73-895 з 8.00 до 17.00 (крім неділі). Сайт: www.vpuzt.com.ua E-mail: kmvpuzt@gmail.com

ЯК ПРАЦЮЄ СИСТЕМА ОПОВІЩЕННЯ В КОЗЯТИНІ

Безпека ■ На другий день повномасштабної війни у місті вперше завили бойові сирени. Тепер ми чуємо їх регулярно, подекуди й по 4–5 разів на добу. Хто вмикає нашу систему сповіщення, чому часом трапляються збої і сирена не спрацьовує і яка є альтернатива, якщо вам погано чути сигнал повітряної тривоги?

ОЛЕНА УДВУД

Вперше ми почули сирену у п'ятницю, 25 лютого. Відтоді вже третій місяць поспіль ми часто чуємо сигнали про повітряну загрозу. Але вмикають сирену не в Козятині. Наша система оповіщення централізована і запускається з Вінниці. За її роботу відповідає комунальне підприємство Вінницької обласної державної адміністрації. Коли фіксують загрозу з повітря для нашої області, черговий департаменту цивільного захисту

отримує сигнал від протиповітряної оборони Збройних сил України і по всій області одночасно вмикають сирену. Тоді ми чуємо сигнал повітряної загрози. До речі, у Вінниці і в Козятині звуки сирен відрізняються.

— Система стара, ще 80-их років, вона працює, але бувають збої, — розповідає Георгій Липовецький, начальник відділу з питань цивільного захисту та мобілізаційної роботи. — У самих сиренах лише мотори і ревуни, вони справні, а автоматика буває западає і не спрацьовує. Як

Коли від Повітряних сил надходить інформація про можливу загрозу з повітря, оголошується повітряна тривога. Тоді сирени вмикаються на території всієї області

мені пояснюють спеціалісти, бо я не фахівець у радіотехніці, там подається сигнал, реле спрацьо-

вує і замикає електричний ланцюг. Буває, що це реле западає.

Тож усі сирени, окрім декількох, вмикаються централізовано з Вінниці. Є ще два об'єкти, де сирена вмикається вручну. У разі загрози з повітря надходить сигнал до поліції, поліція повідомляє чергового міської ради, а він, в свою чергу, інформує об'єкти, де чергові вмикають кнопку і спрацьовує сирена. Так само й коли повітряна загроза минає — чергового повідомляють, натискають кнопку і гуде сирена на відбій.

— Якщо виникають якісь поломки, нам повідомляють, ми зв'язуємося з Вінницею і вживаємо заходи, щоб полагодити, — каже Георгій Липовецький. — Вже у нас було таких три чи чотири випадки, коли згорали мотори, особливо в перші дні, коли сирени ревіли постійно. Якби сирени працювали постійно і надалі, то вже б мотори погоріли. Тому перейшли на таку систему, що на включення пода-

ється сигнал до 3 хвилин, на вимкнення 5–10 секунд.

Часом у системі оповіщення бувають збої. Так сталося вранці у середу, 27 квітня. Близько 10.16 оголосили повітряну тривогу, але у Козятині сирени так і не завили. Сигналу про початок тривоги не було чути у центрі міста та на ПРБ, про що нам повідомили козятинчани. Хоча навіть за даними з карти повітряних тривог, на той момент на Вінниччині справді була тривога — область була позначена на мапі червоним кольором.

На щастя, та вранішня тривога завершилася без поганих наслідків і тривала недовго. Через 25 хвилин оголосили відбій і вже тоді сирени спрацювали і в центрі міста, і на ПРБ. Виявилося, що вранці 27 квітня трапився збій в обласній системі оповіщення, тому і не спрацювали сирени на початок тривоги. Втім, поломку оперативно ліквідували, тому на відбій сигнал увімкнувся.

Встановіть додаток, щоб не прогавити тривогу

Інформацію про початок та відбій повітряної тривоги можна дізнатися не лише за виттям сирен. Ще у перші дні повномасштабної війни IT-спеціалісти розробили безкоштовний додаток для смартфонів, який сповіщає про повітряну тривогу. Він так і називається «Повітряна тривога». Тож якщо ви маєте смартфон на платформі Android чи iOS (айфон), радимо встановити і користуватися. Цей додаток не збирає інформацію про геодані — ваше точне місцезнаходження. Його вже завантажили більше мільйона користувачів.

Якщо у вас смартфон на Андрюї, знайдіть у своєму телефоні програму PlayMarket. На сторінці програми у верхньому рядку напишіть «Повітряна тривога» і натисніть на клавіатурі смартфона

клавішу з лупою. На ваш запит видасть декілька програм і додаток «Повітряна тривога». Розробником вказано Ajax System Inc. Клікаєте на цей додаток. Відкриється сторінка з додатком «Повітряна тривога». Натисніть кнопку «Установити». Зачекайте, поки програма скачається і встановиться на ваш смартфон. Коли додаток скачається і встановиться, з'являться кнопки «Видалити» і «Відкрити». Натисніть кнопку «Відкрити». Відкриється додаток. Вам одразу видасть сторінку із переліком регіонів. Оберіть Вінницьку область, по тому — Хмельницький район. Далі оберіть з переліку місто Козятин і Козятинську територіальну громаду, Глуховецьку, Махнівську чи Самгородоцьку громаду. У рядку зверху, де написано «Хмельницький район», праворуч буде галочка

жовтого кольору. Натисніть на неї. Можете виходити з програми.

У разі повітряної тривоги гучна сирена залунає з вашого телефона. Коли буде відбій, з телефона пролунає повідомлення «Увага! Відбій повітряної тривоги!» За замовчуванням у налаштуваннях обрано чоловічий голос. Втім можна поставити і жіночий.

Про початок та відбій повітряної тривоги інформуємо також ми на нашому телеграм-каналі «RIA_Козятин». Якщо ви використовуєте телеграм, підпишіться.

ПІДПИСУЙТЕСЯ НА НАС У ТЕЛЕГРАМІ

Просто зчитайте QR-код камерою Вашої мобілки та підпишіться на нас Telegram: Contact @ria_kazatin (Має бути встановлена програма QR Reader з Андрюї-маркету або аналогічна)

Мати Андрія Щербатюка, який отримав важку травму на війні, дякує за допомогу

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Збір коштів для реабілітації нашого земляка Андрія Щербатюка триває. Нагадаємо, коли почалося вторгнення рашистів, 20-річний козятинчанин Андрій Щербатюк став на захист Батьківщини. Під час бою 25 лютого отримав важку травму плеча і шиї з ураженням хребта, а тому не володіє руками і ногами.

Днями мама Андрія Наталія Щербатюк написала на своїй сторінці пост вдячності та підтримки їхньої родини

«Родичі, сусіди, колеги, друзі, друзі друзів, знайомі і незнайомі, всі, хто долучився до порятунку

мого сина, всі, для кого важлива доля мого Андрія. Звертаюсь до Вас з безмежною материнською вдячністю за Вашу небайдужість до нашого горя, за Вашу готовність прийти на допомогу у найскрутніший час, за всі Ваші теплі і такі потрібні слова підтримки, за те, що дає шанс повернути нашого сина до нормального життя, — написала Наталія Щербатюк. — Нехай кожному з Вас сторінцею повернеться добро, яке Ви робите для нашого сина, нехай в нашу Україну прийде мир і процвітання, нехай всі наші Герої повернуться додому живими та здоровими».

Мама нашого захисника сердечно подякувала всім за надану матеріальну допомогу і писала, що вірить — дякуючи спільним зусиллям, Андрій буде мати можливість ходити, жити повноцінним життям і зробити ще багато добрих справ для України.

Разом з тим, вона запевнила — жодна гривня не буде витрачена на інші справи, крім реабілітації Андрія.

Під постом козятинчани бажають нашому захиснику швидкого одужання та мирного неба

Давайте подаруємо Андрію Щербатюку щасливе майбутнє і зробимо усе можливе, аби він встав на ноги.

Номер картки мами Андрія. 4149499137904577 (Наталія Щербатюк)

КОЗЯТИНЧАНИ ПРИДБАЛИ МАШИНУ ДЛЯ ЗАХИСНИКІВ

Разом сила ■ Українці рухають перемогу. Нещодавно завдяки зусиллям наших козятинчан вдалося зібрати 63 тисячі гривень на закупівлю автомобіля для потреб ЗСУ. Автівку, яку пригнали з-за кордону, трохи полагодять і відправлять на передову. Ми поспілкувалися з військовим, який оголосив збір коштів

ОЛЕНА УДВУД

Усе почалося з допису на фейсбуці. Військовий Максим Ветров 8 квітня розмістив на своїй сторінці інформацію про те, що бійцям на передову треба автомобіль. Автівку на той момент вже знайшли, вона була у Празі. Єдиний нюанс — потрібно було терміново зібрати кошти, аби якомога швидше її викупити. За машину треба було заплатити 42 тисячі чеських крон, або ж 62,5 тисячі у гривнях.

— Хлопці, з якими я раніше воював, опинилися у перші дні на півдні, — розповідає Максим Ветров. — Вони там потрапили під роздачу, поки вийшли. І мій командир, з яким я служив, зателефонував і попросив: «Максime, мені треба машина». Він просто знає, що я машинами займався. Він мені сказав, що треба ма-

шина, бо ту, яка у нас колись була, віддали іншому батальйону. На тій машині так само зараз воюють. А іншу машину, яка в них була, розбомбили. У них зараз 99, це «Жигуль». Самі розумієте, на «Жигулях» по полях особливо не поїдеш.

Відтак чоловік звернувся через соцмережі до усіх, хто має змогу допомогти фінансово і закликав долучитися до збору коштів. Перший внесок зробив сам Максим, його рідні та друзі.

— Нам говорять, що ви отримуєте зарплати по 30 тисяч, але ніхто не говорить, що ми собі за цих 30 тисяч купляємо бронжилети і все інше, — каже Максим. — Дуже багато людей пишуть, що ви отримуєте шалені гроші. За ці шалені гроші ці машини і робляться, і заправляються, і для себе все купляється так само.

Автівку для наших захисників треба було не просто викупити, а й пригнати з-за кордону. Допоміг у цьому Євгеній Чулаєвський

Сергій Сиваківський (ліворуч) і Максим Ветров (праворуч) зібрали кошти на автомобіль для наших військових. Буквально за два тижні їм вдалося закрити збір

«МИ ВТРЬОХ ПОТЯГНУЛИ МАКСИМАЛЬНУ СУМУ»

До збору одразу долучився і Сергій Сиваківський. Побачивши пост Максима, Сергій опублікував на своїй сторінці допис такого змісту:

«Мій друг, військовий Максим Ветров, якого знаю десяток років, збирає кошти на викуп авто для бригади ЗСУ, яка воює на півдні. Він зібрав 20000 гривень, потрібно ще 41000 гривень, щоб повернути людям, які його викупили в Празі. Він сам прижене від кордону дане авто, наші хлопці безкоштовно відремонтують та разом невідкладно передадуть на передову. Там їх потрібно сотні. Сподіваюсь, ми не залишимо його самого на півдорозі. Він хоче допомогти армії. Тому прошу допомогти і Вас. Подаємо приклад. Склались родиною».

Долучилися до збору і люди, які прочитали дописи у соцмережах. Вони надсилали на рахунки, хто скільки міг — хто 100 гривень, хто 300, хто 500, хто тисячу. Спільними зусиллями за два тижні вдалося зібрати необхідну суму.

— Я вам можу сказати, що я, Сергій і мій командир — ми втрьох, грубо кажучи, потягнули максимальну суму, — розповідає Максим Ветров. — Сергій продав свої глушники, все, що в ньо-

го було, все, що він собі збирав, він продав, щоб нам допомогти. У мене було моїх 20 тисяч, я одразу з бойових віддав і Сергій одразу також близько 15 тисяч скинув. Потім я так само ще докинув те, що в мене було. Мій командир скинув ще 10 тисяч. А там уже потихеньку з людьми назбирали.

Загалом на банківські рахунки вдалося зібрати 63 тисячі гривень, втім, довелося ще трохи докласти коштів, тому що машина в загальному обійшлася у 2100 доларів.

— Купляли її в кронах, — пояснює Максим. — Це чеська валюта і вийшов нюанс в тому, що якщо крони купляти з гривень, це виходить вигідніше. Якби на ті гроші мені треба було віддати за машину 41 тисячу крон, в гривнях це б вийшло 50 тисяч. Там курс 1,2–1,3 — це середній по обмінниках.

МАШИНУ ВЖЕ ПРИГНАЛИ, ТЕПЕР РЕМОНТУЮТЬ

Та мало було зібрати кошти, треба було ще машину пригнати з-за кордону до Козятина. Чоловіків призовного віку за межі України не випускають, тож Максим не міг самотужки забрати автівку. Допоміг із цим козятинчани Євгеній Чулаєвський. Чоловік на той момент перебував у Польщі. Він поїхав до Чехії, забрав машину,

а потім пригнав до Козятина. Днями автівка прибула до нашого міста. Тепер її рихтують.

— Та ціна, за яку я її купив — це ціна жигуля в Україні, — пояснює Максим Ветров. — Навіть за такі гроші ви його не купите в нормальному стані. Машина класна, питань немає по мотору, по ходовій, по всьому, що треба хлопцям, щоб вона була повноприводна, нюансів немає. Просто її треба обслужити. Треба поміняти масло, гальмівні колодки, подивитися до ходової, поміняти масла в роздатках, бо там у хлопців не буде на це часу. Ще просять дуже гуму позашляхову, але ще поки не знаю, де її знайти, вона дуже дорога.

Щойно автомобіль полагодять, він відправиться на фронт. Ця автівка буде винятково для потреб армії.

— У мене є документи, що ця машина куплена як гуманітарна допомога, — додає Максим. — З нею вже навіть коли закінчиться війна ніхто нічого не зможе зробити, вона на облік український не поставиться, тому що в документах стоїть печатка, що вона йде суто на ЗСУ. Її тільки мають право поставити на військовий облік.

Тепер у планах Максима зібрати кошти на ще один автомобіль, цього разу для свого батальйону.

Більше року бореться з раком. Олені потрібна допомога

АНАСТАСІЯ КВІТКА

Козятинчанка Тіна Бойко опублікувала пост у соцмережах про допомогу своїй мамі — Олені Сорочинській.

Мамі Тіни Олені Сорочинській, 1970 року народження, поставили діагноз — рак прямої кишки, 4 стадія, з метастазами в легені.

«Вибачте, що звертаюся в такі важкі для України часи, але в

нас сталася біда, яка вже продовжується більше року, — пише козятинчанка Тіна Бойко. — Ніколи не думала, що доведеться просити у людей, але я звертаюся з криком у душі, лікування дуже дороговартісне. Кошти, якими нам допомагали люди, та власні кошти вже закінчилися, але ми продовжуємо боротися».

В дописі йдеться, що жінка лікується з 28 лютого 2021 року. Вже було три операції, які Олена

перенесла дуже важко. Нещодавно зробили третю операцію, після якої хворій стало дуже зле.

— Поставили діагноз спайково-кишковна непрохідність, вона зараз знаходиться у Вінницькому онкодиспансері під крапельницями. Ми вже проходили курси хіміотерапії та променевої терапії, але і це не допомогло. Якщо ви маєте можливість, допоможіть, скільки зможете. Для нас навіть гривня дуже цінна.

Реквізити. Карта ПриватБанку: 4149 4991 1678 8843 Сорочинська Олена Віталіївна

КОЗЯТИН ПРОЩАВСЯ З ВОЇНОМ ОЛЕКСАНДРОМ МАРТЮШЕВИМ

Скорбота ■ П'ятниця, 29 квітня, у Козятині знову була днем жалоби. Громада проводжала в останню путь Олександра Мартюшева, воїна, який віддав своє життя за Україну. Він поліг на полі бою на Донеччині 20 квітня. І хоча сам родом із Харківщини, вічний спокій знайшов на козятинській землі

ОЛЕНА УДВУД,
В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

П'ятниця, 29 квітня. На центральній площі міста зібралися люди. На обличчі кожного печаль і смуток, бо прийшли козятинчани попрощатися з Героєм, життя якого обірвала війна, розв'язана рашистами.

О 14-й на площу прибула траурна процесія. Попереду несли гілочку аличі, завітчану білим цвітом; різнобарвні стрічки, прив'язані до неї, гоїдалися від вітру. Ця гілочка — ознака того, що наш Герой не був одружений. Йому було 27 років. Олександра Мартюшева у перші дні повномасштабної війни призвали до війська. Разом із побратимами він потрапив на Донеччину, де боровся проти ворога. На превеликий жаль, 20 квітня він загинув. Ворожа куля, що поцілила в молодого чоловіка, обірвала його життя.

Громада зустріла Героя на колінах. Мітинг-реквієм пам'яті Олександра Мартюшева оголосили відкритим. Зазвучав Гімн, козятинчани, які прийшли на площу, поклали руку на серце. Після цього до присутніх звернулася Світлана Рибінська.

— Олександр був націлений на перемогу і готовий був далі шматувати ворога, але ворожа куля його спинила, — сказала Рибінська. — Немає слів, щоб передати біль та розпач через непоправну втрату. Ми широко співчуваємо сім'ї загиблого.

До поминальної молитви запросили священників Православної церкви України. Святі отці відчитали молебень. Після цього взяла слово очільниця гро-

мади Тетяна Єрмолаєва.

— Олександр — дитина, бо в мене в самої син 94 року народження, — сказала міський голова. — Він знайде спокій в нашій землі. Наша громада за нього буде турбуватися. Він буде нашим Героєм на Алеї слави. Ми точно будемо до нього приходити, тому що він віддав найцінніше, що в нього є — своє життя. Ми будемо молитися за цих дітей, які, не вагаючись, пішли, знаючи, що їх може чекати. Вони всі воїни, вони всі ангели, вони всі Божі діти. Немає тих слів, які можуть

Олександр не став чекати повістки. «Поки орки далеко, я буду тебе і своїх племінниць захищати», — сказав він Насті, своїй сестрі

заспокоїти родину, рідних, знайомих. Їх просто не існує. Все, що ми можемо — віддати шану, повагу і пам'ять Герою нашої країни і тепер вже нашого міста Олександру.

Зі словами скорботи до присутніх звернувся отець Роман Масира.

— Ми як український народ, заради якого сьогодні віддається життя, повинні цінувати, шанувати і пам'ятати, наскільки велику ціну покладають задля майбутнього, — сказав Масира. — Чи може людина оцінити людське життя, яке є паростком майбутнього? Адже з того війна мало би вирости дитя, і не одне. Він мав би ще зробити чимало добрих справ. Він ще мав би засвідчити багато вчинків, до-

Люди зібралися на площі, щоб провести в останню путь Олександра Мартюшева. Про те, що Герой загинув, стало відомо лише у день похорону

стойних українського народу, але сьогодні Господь його покликав до оселі Царства Небесного.

Після виступу отця почалася церемонія прощання. Тривала вона не довго, адже через те, що про похорон повідомили за декілька годин до того, як він мав відбутися, на площі зібралося небагато людей. Козятинчани підходили до труни і ставали на коліна. Клади гвоздики, троянди і нарциси.

Коли церемонія прощання завершилася, до присутніх на останок звернулася Світлана Рибінська.

— Ми боре́мося з ординською навалюю, — сказала Рибінська. — Ми будемо пам'ятати кожного Героя, який загинув у боротьбі з рашизмом. Ми, українці, нездоланні духом і сильні, бо покликані перемогти і ми переможемо. На нашому боці правда і Бог. Україна переможе! Слава Україні! Героям Слава!

Траурна процесія рушила до автобуса. Козятинчани ще раз стали на коліна на знак пошани нашому захиснику. Поховали Олександра Мартюшева на Алеї слави Міського цвинтаря.

Герой не був одружений. Попереду траурної процесії несли гілочку аличі, прикрашену різнобарвними стрічками

Після перемоги мав зіграти весілля. Не судилося

Олександр ріс у багатодітній сім'ї. Крім нього в родині ще були на два роки старша сестра Настя і двоє молодших братиків. Батьки Героя працювали на виробництві, а вихованням молодших опікувалася Настя. Коли дівчина зустріла свою долю і переїхала жити в Козятин, частим гостем в її домі був найстарший із братів.

— Мій чоловік Сергій приїхав до нашого містечка на Харківщині на роботу, — розповіла Настя. — Після роботи вони зайшли в місцеве кафе і я туди зайшла випити кави. Він підійшов до мене і сказав:

— Красуне, як тебе звати? Настя, — сказала я йому. А ти поїдеш зі мною за 300 км від твого дому, на Козятин? За 300 поїду, а далі ні. Пішла я додому, обняла своїх братиків і поїхала. Бачу, що вже проїхали двічі по 300, тільки куди було подітися, коли я вірила, що Сергій — моя доля. Саша у нас був частим гостем не тільки тому, що мене любив, він

дуже хотів бути схожим на мого чоловіка Сергія. Безхмарним життя у нас з чоловіком було тільки до 2014. Він пішов служити в АТО, приїжджав тільки на час відпустки. Коли приїжджав Сергій, то й намагався приїхати Саша.

Пізніше Настя з братом поїхали працювати у Київ. Там їх і застала війна.

— Ми з братом працювали в одному зі столичних супермаркетів, — продовжує свою розповідь Настя. — Брат за спеціальністю водій, але хотів бути ближче до мене і влаштувався в магазині вантажником. У перший день війни здавалося, що кожна ракета летить прямо на нас. Та, як кажуть, Бог милував. Вранці вирішили їхати в Козятин. Після приїзду Саша пішов до територіального центру комплектування та підтримки. Я наче відчувала, казала йому, підеш трохи пізніше. Брат сказав, що не може чекати, поки вони сюди прийдуть. «Поки орки далеко,

я буду тебе і своїх племінниць захищати», — говорив він.

Олександра призвали через два дні повномасштабного вторгнення, 26 лютого. Спочатку направили в одну з частин на Миколаївщині, а потім став виконувати бойове завдання в населеному пункті Зарічному Донецької області. Загинув стрілець десантно-штурмового батальйону 20 квітні під час бойового завдання.

Настя розповідає, що ще 19 квітня Олександр прислав повідомлення, що був у них запеклий бій, в якому ворог не залишає нічого живого. А з самого початку повідомлення написав — Настя, я живий.

— Ще писав, що там на війні зустрів дівчину своєї мрії. Після перемоги мав мене познайомити з нею і зіграти весілля. Не судилося... — з боєм повторює слова брата Настя, і додає: — він дуже швидко усвідомив, як вдало бити ворога. Йому його побратими

дали позивний «Шустрий».

— Настю, це правда, що ваш брат загинув від кулі снайпера і чому його поховали в Козятині?

— Я не знаю, я ще не дивилася медичний висновок смерті брата. Похоронка прийшла на ім'я матері, а вона повідомила мене. Я й вирішила — нехай Саша буде біля мене. Велике дякую військкомату і міській раді. Вони в організації похорону багато допомогли. Думала, що мого чоловіка на похорон відпустять. До речі, вони обоє в Зарічному воювали. Не відпустили, він там навчає новоприбулих хлопців.

За брата я вже всі сльози виплакала. За чоловіка Бога молю, щоб швидше наша перемога була і війна закінчилася. Доньки запитують, коли вже наш папа додому приїде? Вони ще маленькі і не розуміють, що їхній папа там, де ще недавно був їхній дядько. Там, де йде війна.

«НЕ ВИСТАЧИЛО ЯКОЇСЬ ЧАСТКИ СЕКУНДИ, ЩОБ ВРЯТУВАТИСЯ»

Втрата ■ Про ракетний обстріл, який стався в нашому місті на другий день Великодніх свят, у громаді згадують з жахом. Загинули люди і наш земляк в тому числі. Яким був В'ячеслав Франчук, розповіли його батьки

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

— У той день я прокинувся, коли чуть розвиднялося, — розповідає батько В'ячеслава Микола Франчук. — Походив по подвір'ї, так тихо надворі, думаю — зарано піднявся, і пішов полежати. Син, як звично, о 7.10 — підйом, за 20 хвилин зібрався, поснідав і поїхав. Десь о 8.15 телефонували знайомі, запитували за інший об'єкт, я кажу: «Ні, сусід тільки звідти, там все в порядку». О 8.20 телефонний дзвінок від молодшої доньки: «Папа, ракети влучили в об'єкт, де Славик працює. На його телефон виклик іде, а він не відповідає». Тоді я й поїхав до нього на роботу.

— Від синового заступника стало відомо, що син прийняв змину і сказав, що піде подивитися в гараж, — продовжує свою розповідь Микола Дем'янович. — Він там мав бути недовго, тому що свій мобільний телефон залишив на робочому місці. Як було, того ніхто не знає. Можна тільки зробити припущення, що при першому ударі Славик розвер-

нувся в сторону виходу та в цей момент на нього обрушилась стеля ангару разом із цегельним фронтоном. До рятівного виходу йому не вистачило якоїсь частки секунди, щоб пройти всього якийсь метр.

До розмови підключається мама загиблого Валентина В'ячеславівна.

— Славика так довго шукали, що я думала, його там немає. Сподівалася, що його, як пораненого, забрали на Вінницю. Тільки під вечір, коли Коля приїхав, сказав, що знайшли Славика, він загинув, — сказала, і не стримавши сліз, пішла в іншу кімнату.

Батько продовжив розповідати, як шукали В'ячеслава.

— Весь завал розбирали вручну. Бульдозером підбирали тільки рештки тонкого пласту. Знайшли сина біля дверей, коли майже розібрали завал. Йому не вистачило якоїсь частинки секунди, щоб врятуватися. Він загинув від того, що його камінням завалило...

Щоб відволікти батька від важких думок, запитали, яким був

В'ячеслав у дитинстві?

— Він у нас найменший з дітей. Коли Славик народився, у нього вже були дві сестрички: Вероніка на 10 років старша від нього і трирічна Маринка, — розповідає Микола Франчук. — Вероніка, як взяла над ним шефство, то, можна сказати, що винянчила його.

Коли Слава трохи підріс, пішов у садочок «Лелека». Скільки було у групі дітей — так вони всі пішли в 1-й клас школи № 4. До 4-го класу він був, як всі діти його віку, а в 5-му у нього проявився талант до радіотехніки. Він ще з двома однокласниками сконструювали радіотелефон. Після школи вступив до Харківської Державної академії залізничного транспорту, — каже батько залізничника. — Коли Славик навчався на першому курсі, я якось запитав його, чи вислати йому гроші на якісь кишенькові потреби? А він відповідає мені: «Папа, ми органі-

«Славика так довго шукали, що я думала, його там немає. Сподівалася, що його, як пораненого, забрали на Вінницю»

зували цілу бригаду починаючих спеціалістів і після занять підпробляємо».

Через деякий час я знов повернувся до теми фінансів, адже хлопець молодий. У щось одягатися треба і дівчину повести в кіно, а він знов мені каже: не турбуйся на одяг і взуття гроші у мене є, а моя дівчина в Козятині.

— Ця дівчина Юля, дружина В'ячеслава? Як вони познайомились?

— Він зайшов з друзями в «Крокус» кави випити, а вона там проходила виробничу практику, ось так і познайомились. Вона їздила до нього у Харків на випуск. Дуже хороша у них була сім'я.

— Розкажіть, які у нього були мрії?

— З основних у нього було їх дві. Вони з дітками і Юлею мріяли жити в окремій квартирі. Квартиру вони купили і майже завершили в ній ремонт. Моя

Родина Франчуків була щасливою. Саша, Юля, В'ячеслав, в центрі восьмирічна Лілечка

дружина синові казала: «Славіку, не рвись, давай когось наймемо». А він матері каже: «Найняти працівників — не проблема. Та мені так, як я хочу, не зробить ніхто». Все, що тут є, — показує батько будинок, — це все його робота. Друга його мрія — відкрити власне СТО і створити у ньому робочі місця.

— Таксистки кажуть, що він добре розбирався в роботі двигунів. Того, де він навчився?

— Трохи від мене, трохи сам. Коли був у Харкові, він багато чому навчився.

— То виходить, що Славик поїхав вчитися в академію на інженера-електромеханіка, а приїхав інженером по всьому?

— Виходить так, — каже батько. — Він все міг зробити. Тільки коли йому потрібно було робити меблі, він накреслив проект і по проекту меблеві заготовки йому різали.

Трохи заспокоївшись, знов до розмови підключається мама В'ячеслава.

— Він як з Харкова приїхав, відразу воду до хати провів і підключив мені пральну машину. Вся домашня техніка була на ньому. Він метал кував і у всі сторони крутив, а перед смер-

тоносним металом не встояв. Я кожен день йому нагадувала — Славіку, бережи себе. Він кожен раз казав: мамо, не хвилюйся, я під охороною. Хто тепер мені буде лагодити техніку, коли вона вийде з ладу?

— Як хто? Микола Дем'янович, Славика син і ваш онук Саша.

— Та ні, наші онуки ще не виросли. Саші тільки 12 років і він спортсмен, баскетболом займається, а 8-річна Лілечка — гімнастка, — каже любляча бабуся.

Так у будинку Франчуків за розмовами три години пройшло, і ми зібралися у зворотню дорогу. Вже на дорозі батько залізничника дивиться на ворота і гараж. Запитую свого давнього знайомого: «Колю, це також Славика роботи?»

— Так, — каже він. — Все, що є в цьому будинку, все нагадує про нього.

Відчинив Микола гараж, показує на авто і каже: «Дивись, на підстанції все розстрошило вщент, а автівці Славика майже нічого. Вибило вікна і метал посікло. Як добре було б, якби він перший раз в житті на тих 10 хвилин запізнився на роботу.

— Так, Колю, повелось, що у війну гинуть найкращі...

На підстанції все розстрошене вщент. А автівка В'ячеслава майже не постраждала.

Після двох діб без тривог Вінниччина знов була під ракетним обстрілом

ОЛЕНА УДВУД

Цього тижня у нас був рекорд — вперше від початку повномасштабного вторгнення цілих дві доби не було повітряних тривог. Перші два дні травня сирени в місті жодного разу не завили. Та вже у вівторок, 3 травня, ситуація різко змінилася.

Першу повітряну тривогу оголосили приблизно о 18.18. Тривала вона не довго — менше ніж 15 хвилин. Не встигли ми перевести подих, як за півгодини сирена завилла знову. Близько 20.40 стали надходити повідомлення про те, що у багатьох регіонах України чути вибухи. В тому числі і на Вінниччині. Всі напружено чекали, коли буде

відбій. О 21.16 тривога нарешті закінчилася.

Практично одразу очільник Вінницької обласної державної адміністрації Сергій Борзов повідомив, що Україна була під ракетним обстрілом.

«Два хлопки, які чули вінничани — це спрацювала наша ППО. Уламки збитих ракет шукають», — написали на офі-

ційному телеграм-каналі голови Вінницької облдержадміністрації і закликали усіх не коментувати в соцмережах інформацію, яка не підтверджена, а також не викладати фото та відео.

Опівночі Командування Повітряних сил ЗСУ повідомило, що під час вечірньої тривоги 3 травня рашисти випустили на територію України орієнтовно

18 ракет. Удар нанесли з Каспійського регіону. Окрім Вінниччини, атакували Дніпропетровську, Кіровоградську, Львівську, Київську, Закарпатську, Одеську та Донецьку області. Зокрема, відомо, що у деяких із цих регіонів рашисти завдали удару по залізничній інфраструктурі. Це спричинило затримку руху багатьох поїздів.

«ЦЕ ТАК ПОТРІБНО, ЩОБ ВНОЧІ ВЕСЬ КЛУБ ОСВІТЛЮВАВСЯ?»

Запитують люди ■ На гарячу лінію газети «RIA-Козятин» звернулася Наталія. Жінку турбує те, що в темну пору доби в селі Козятині освітлюються не лише вулиці, а й територія сільського клубу. «Страшно. Все вночі світиться, як не знати що», — каже читачка. Чи безпечно освітлювати подібні об'єкти вночі — розбиралися наші журналісти

ОЛЕНА УДВУД

Раніше нас страшенно драгували проблеми із вуличним освітленням. Не раз наше видання про це писало. Адже були випадки, коли ліхтарі на деяких вулицях навіть у центрі міста не працювали тижнями, а коли лінію нарешті лагодили, вкотре щось ламалося і вуличне освітлення вимикалося знову. Та повномасштабна війна, яка триває вже третій місяць, змінила наше ставлення навіть до таких речей як увімкнені вночі ліхтарі. І, схоже, поки вони не працювали півтора місяці, козятинчанам було дещо спокійніше.

Щойно почали вмикати вуличне освітлення, люди стали питати в соцмережах, чому ліхтарі світять знову, адже повномасштабна війна ще не закінчилася? І ми вже пояснювали, з якої причини увімкнули і вуличне освітлення, і освітлення на залізниці. Залізниця вночі працює, а вулиці патрулюють поліція та тероборона. І залізничникам, і правоохоронцям з військовими потрібно світло вночі для роботи.

Попри це, тему із поверненням вуличного освітлення продовжують обговорювати досі. Після того, як 25 квітня в об'єкт інфраструктури поблизу Козяти-

Спершу увімкнули ліхтарі у місті. Тепер почали відновлювати вуличне освітлення і в селах

на влучили ворожі ракети, один із читачів залишив коментар на нашому сайті такого змісту: «Добились таки наші «керманічі» міста і станції обстрілу. «Молодці». Розсвітили місто як Новорічну ялинку. Правила маскування не для них». Зауважимо, що ракетний обстріл трапився не вночі, а о 8 годині

ранку. Тоді на вулиці вже було видно.

«Ворожі дрони вночі не дримають, все фіксують і координати теж. От і досвітилися, що люди загинули і постраждали. А віднедавна і наші вулиці, станція, залізничні підприємства сяють. Незрозуміло для чого, чи для кого? Чогось чекаємо? Добре, що хоч жителі міста розуміють, зашторюють вікна», — писали в одній із козятинських груп у фейсбук.

Вуличне освітлення поступово почали вмикати спершу у місті, тепер його стали відновлювати і по селах громади. Минулого вівторка ліхтарі вже запрацювали у селі Козятині. Наступного дня до нашої редакції надійшов дзвінок від місцевої мешканки Наталії.

— Ви мені скажіть, це так потрібно, щоб вночі весь клуб в селі Козятині освітлювався? — запитала жінка. — Я розумію, те-

роборона по дорозі ходить, їм треба, щоб було видно, а клуб? Навіщо такі приміщення мають світитися цілу ніч? Оце почали вмикати світло і зараз цілу ніч там світиться, як не знати що. Все освітлення там працює буквально: і за клубом, і перед клубом, все це місце, де клуб, спортмайданчик, там де діти гуляють. Нащо це таке робиться? І так не мало цих проблем. Будь ласка, відреагуйте якось. Страшно.

Ми запитали, чи освітлювалася територія біля клубу увесь цей час? Наталія відповіла, що ні. Поки не працювали ліхтарі, біля клубу вночі теж було темно.

— Може так треба, щоб теробороні було видно на вулицях, але вулиці — це зовсім інша справа, — додає наостанок читачка. — А саме, де ця будівля, там повністю все світиться як на долоні. Цілу ніч. Мені здається, що так нерозумно робити.

«Це не Друга світова війна»

За коментарем ми звернулися до Георгія Липовецького, начальника відділу з питань цивільного захисту та мобілізаційної роботи Козятинської міської ради. За його словами, накази щодо світломаскування видає Вінницька обласна державна адміністрація, а не міська рада. Відповідно до наказу очільника Вінницької ОДА Сергія Борзова, на території області заборонено освітлення (підсвічування) антен,

труб, антенно-щоголових споруд, опор, веж, щогл, будівель, інших інженерних споруд. Позаяк закладів культури у переліку немає, то немає і прямої заборони вмикати вуличне освітлення на їх території в нічну пору доби.

— Сутю з військової точки зору зараз якщо здійснюється обстріли ракетами, то вони не дивляться, у кого світить лампочка в клубі чи в будинку, — пояснює Георгій Липовецький. — Ракети наводять-

ся за координатами, не залежно від того, світиться об'єкт чи не світиться. Це не Друга світова війна, як в кіно показують, що кидають руками бомби з літака. Це зовсім інша війна і ми не в зоні безпосередніх бойових дій, щоб артилерія наводилася. У нас тільки ракетні обстріли. Водночас у деяких містах, таких, як до прикладу сусідня з нами Калинівка, вуличне освітлення взагалі не вимикали

У районі зловили кремлівських шанувальників

Управління СБУ у Вінницькій області викрило чергових кремлівських шанувальників, які у заборонених соцмережах захоплювалися доблестю російських загарбників та підтримували військову агресію рф проти України.

Зокрема, деструктивний контент поширював 46-річний мешканець одного із сіл Хмільницького району, уродженець росії.

Як повідомляє Управління СБ України у Вінницькій області, у своїх публікаціях та репостах він захоплювався цитатами путіна і лаврова та із нетерпінням очікував на знищення патріотів України.

Крім цього, «орко-пропагандист» розповсюджував матеріали, де повністю підтримував дії рашистів по знищенню українських військових та політичних сил.

Інший фігурант, житель об-

ласного центру теж підтримував «руZZкій мір», поширюючи проросійські матеріали на своїй сторінці у соціальній мережі «Facebook». А з початком повномасштабного вторгнення окупційних військ в Україну, значно активізував свою інтернет-пропаганду. У дописах він співчував загарбникам, виправдовував їхнє вторгнення в нашу державу та звинувачував українських військових у військових злочинах.

В окремих постах вінничанин стверджував, що російська федерація нібито протистоїть у смертельному двобої із «націоналістами», дискредитував Збройні сили України, поширював ворожу пропаганду в підтримку загарбницької політики кремля.

— Ініційовані СБУ судово-лінгвістичні експертизи підтвердили протиправний характер дій фігурантів. Слідчі спецслужби повідомили обом зловмисникам

про підозри за ч. 2 ст. 436-2 (виправдовування, визнання правомірною, заперечення збройної агресії Російської Федерації проти України, глорифікація її учасників) КК України. Викриття та документування злочинної діяльності здійснювали співробітники СБ України у Вінницькій області за процесуального керівництва Вінницької обласної прокуратури, — йдеться у повідомленні.

Пропонував 1000 грн «взятки»

АНАСТАСІЯ КВІТКА

У Козятині на вулиці Героїв Майдану п'яний водій ВАЗа намагався відкупитися від поліцейських. Його зупинили за порушення Правил дорожнього руху козятинські поліцейські. Під час спілкування з 36-річним козятинчанином інспектори відразу помітили у чоловіка ознаки алкогольного сп'яніння та запропонували йому пройти освідчення за допомогою «Драгера». Прилад зафіксував у його організмі 2,1 проміле алкоголю. За нескладання протоколу правопорушник запропонував поліцейським неправомірну вигоду у сумі 1000 гривень.

— Інспектори попередили водія про кримінальну відповідальність за давання хабара, але він продовжував наполягати. За пропозицію, обіця-

ку або надання неправомірної вигоди службовій особі, відповідно до ч. 1 ст. 369 Кримінального кодексу України (пропозиція, обіцянка або надання неправомірної вигоди службовій особі), — повідомляють у Поліції Вінницької області.

Крім цього, на водія поліцейські склали протокол за вчинення адміністративного правопорушення за ст. 130 Кодексу України про адміністративні правопорушення (Керування транспортними засобами або суднами особами, які перебувають у стані алкогольного, наркотичного чи іншого сп'яніння або під впливом лікарських препаратів, що знижують їх увагу та швидкість реакції).

Гроші вилучили. Автомобіль помістили на арештмайданчик.

ЧОМУ БЕНЗИН ТА ДИЗЕЛЬНЕ ПАЛЬНЕ ЗНОВУ В ДЕФІЦИТІ?

Нулі на стелах АЗС ■ На третій місяць повномасштабної війни козятинчани знову зіштовхнулися з дефіцитом пального. Але ж слава Богу та ЗСУ, на території нашої області немає боїв та руйнувань. То в чому ж причина нестачі? Як зараз продають бензини й ДП у нашому місті? Коли зникнуть черги?

ВАЛЕРІЙ ЧУДНОВСЬКИЙ,
В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

До початку повномасштабної війни, 100% імпорту пального йшло з трьох напрямків: Росія, Білорусь та морський шлях. Після 24 лютого усі три джерела закриті.

Найбільш шоковий час України пережила завдяки роботі Кременчуцького нафтопереробного заводу.

— На ресурсах цього заводу український ринок протягнув березень і половину квітня 2022 року. Тоді ж ворог знищив понад 20 нафтобаз, розташованих на території нашої держави, — сказав директор Консалтингової групи «А-95» Сергій Куюн порталу Ліга.Бізнес.

ТРИ ПРИЧИНИ НЕСТАЧІ ПАЛЬНОГО

Через ракетні обстріли завод у Кременьчугі припинив роботу. І це перша причина дефіциту.

Друга причина, яку виділив Куюн, проблеми з логістикою в Європі для доставлення пального в Україну. Трейдери за контрахтували великі обсяги

палива. Але цистерн та й самих бензовозів мало, щоб задовольнити попит українців.

— Третя — збереження держрегулювання цін. Через дефіцит гуртові ціни стали вищими за роздрібні, а чимало імпортерів ресурсів, особливо які везуть автотранспортом, також дуже до-

Урядовці очікують, що дефіцит має зникнути до 6-7 травня. Для цього підняли торговельну надбавку для АЗС

рогі, — зазначив директор «А-95».

Що тим часом робить уряд? Кабінет міністрів 29 квітня підвищив торговельну надбавку на дизпаливо та бензини на 40% (близько 2 грн/л). Це викладено у постанові уряду № 488 від 29 квітня.

— Завдяки законтракованим обсягам на території Західної Європи проблема з дефіцитом пального на АЗС буде розв'язана протягом тижня, але ціни дещо зростуть, — зауважила перша

На вулиці Куликівського з велодоріжкою заправка АЗС вже закрилася. Про що свідчить замотана скотчем колонка відпуску палива

віцепрем'єр-міністерка економіки Юлія Свириденко.

Тобто, за очікуванням чиновників, до 6-7 травня дефіцит пального в Україні зникне. І що станом на зараз ми маємо на АЗС?

СИТУАЦІЯ В КОЗЯТИНІ

Станом на 3 травня на АЗС компанії «Окко» в Козятині бензин був у вільному доступі тільки марки А-95 за ціною майже 38 гривень за літр. Спостерігалися черги від 10 до 15 машин.

На заправці у дворі колишнього автопарку пального у вільному доступі немає. Є пальне лише для спецтранспорту і не більше 50 літрів на одиницю техніки.

На АЗС, що в народі колись називали заправкою Тараса, була черга з 18 автовок, які стояли до газової колонки. Іншого пального на заправці не було.

На заправці компанії «Укрнафта» в цей день можна було заправитись тільки за талонами фірми.

На заправці, яка знаходиться на найбільш протяжній вулиці нашого міста Довженка, пальне було лише для автовок екстреної допомоги. Під час нашого візиту на цю заправку заїхав водій автобуса з області. Як бідолаха водій не просив, хоч 5 літрів, на АЗС лише розвели руками.

АЗС, яка розміщена на вулиці Куликівського, припинила свою роботу з моменту останнього підняття цін на пальне. Ні черг, ні бензину з дизпаливом там не було.

Також ми дізналися у перевізників, як будуть їздити автобуси нашого міста.

«Трійка», яка працює на дизпаливі, може протриматися на плаву ще близько 5-ти днів і це за умови, коли на маршрут буде ходити лише одна машина. В «одинички», «двійки», «четвірки» і «сімки» ситуація гірша. У них більш масивний транспорт і можуть ще виходити на маршрут не більше двох діб. Водії маршрутних автобусів 3 травня ходили

по АЗС і запасались номерами телефонів працівників автозаправок на випадок, коли пальне тільки з'явиться, приїхати на заправку.

НАСКІЛЬКИ ЩЕ ЗРОСТЕ ЦІНА

Оскільки держрегулювання вартості пального не скасували, то урядовці мають кожного місяця (1, 11, 21 числа) публікувати нові граничні ціни на бензин і дизпаливо.

Але на 2 травня Мінекономрозвитку не оприлюднило середню вартість бензину і дизпаливного, з яких вираховується гранична ціна реалізації пального на автозаправних станціях (АЗС) на початок травня.

За оцінкою експертів з групи «А-95», розрахункові роздрібні ціни на пальне, на першу декаду травня, можуть скласти 31,19 грн/л на бензин і 35,63 грн/л — на дизельне пальне.

З урахуванням граничних торгових націнок максимальна ціна на «звичайний» (прим. — не брендований на мережі АЗС) бензин для його продажу через мережу АЗС не повинна буде перевищувати 37,69 грн/л, на «звичайне» дизпаливо — не вище за 42,63 грн/л.

Тобто, рахуючи від цін станом на 2 травня, варто очікувати зростання ще на 1,5–2 грн за літр на бензин/дизпаливо.

Порада, як «розчистити» черги до АЗС

У соцмережах та експертних колах часто зустрічається така думка, що частково дефіцит підтримується і самими українцями. Чергу під АЗС займають люди, які й так в баку мають чимало пального: стільки, що не можуть залити собі дозволені 10 літрів, а беруть 5–6. Тож, роблячи запаси «на чорний день», такі люди відбирають бензин, який справді потрібен іншим. Екс-керівник «Київстару», член наглядової ради аналітичної плат-

форми VoxUkraine Петро Чернишов пропонує застосовувати «розумний підхід»: бензоколонки мають заправляти по 30/40 літрів на одну машину, без здачі для покупця. Це, на його думку, усуне черги до заправок.

«Приїжджаєш на заправку, платиш за 40 літрів, заливаєш скільки влізе у твій бак — якщо влізе менше, то це твоя проблема. Здачу, для прикладу, мережа може перераховувати на армію, гуманітарну допомогу тощо, — пише

Чернишов на своїй фейсбук-сторінці. — Людей, які готові будуть втрачати гроші на переплаті, буде не багато. Основна маса чекатиме, поки бак спорожніє достатньо, щоб туди влити 30 чи 40 літрів і потім їхати на заправку. Я так вважаю!»

Водночас чоловік підкреслив, що для машин з малим баком можна запровадити правило: повний бак + каністра. І окремі обсяги пального можна було б запровадити для мотоциклістів.

Арка Сигналу засяяла новими барвами

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Наші земляки більш старшого віку пам'ятають село Сигнал як радгосп Сигнал. Тут вирощували хміль. Всі землі радгоспу в холодну пору року нагадували якусь мережу локації. Дротів і стовпів на полях Сигналу вистачало. Лише з приходом тепла на місці уявної локації почали зеленіти плантації хмелю. Тих плантацій було стільки, що роботи вистачало самим радгоспівцям, учням шкіл, залізничного училища, ще й найманим працівникам із Західної України.

Тільки ще в роки союзу до нас уві-

рвався сухий закон. Стали корчувати плантації і садки, а керівники плодівих і хмільних радгоспів рапортували перед партійним керівництвом, хто став більш зговорливим та спритним. Так від великого радгоспу залишилась лише висока арка.

І кожного року білили як могли. Біля арки обкошували бур'яни. Не в пам'ять про радгосп-мільйонер, а через те, що сигнальці бережуть традиції предків, хочуть, щоб в селі було чисто, а арка — обличчя села.

В кінці 2020-го села об'єдналися в громади. На чолі сільської об'єднаної громади, куди й входить Сигнал, ста-

ла Ольга Козак. Ще з осені минулого року вона знайшла в селі однодумців, що арку таки треба реставрувати. Та все з'являлися важливіші справи.

З початком повномасштабного російського вторгнення реставрацію арки та ще й з патріотичним підтекстом вже не стали більше відкладати. Приготували фарбу, знаряддя праці, аби на вершечку встановити прапор, звернулися за допомогою до енергетиків, щоб надали вишку. Ідея й енергетикам сподобалась. Так за ініціативи сільської старости, працівників будинку культури села Сигнал, активної молоді та енергетиків сигнальська арка засяяла новими барвами.

В неділю всі маршрути міста курсували за графіком. Із заїздом на кладовище

Водовозка на кладовищі – потрібна річ. Тут можна і руки помити, і воду набрати, щоб квіти полити

Краяни довго не затримувалися на кладовищах. Відвідали рідних і поспішали додому

ТИХО І БЕЗ ЗАСТІЛЬ. ЯК ПРОЙШЛИ ПРОВОДИ НА КЛАДОВИЩАХ

Традиція ■ Повномасштабне вторгнення, яке почалося 24 лютого, багато чого змінило у нашому житті. До суботи, 30 квітня, люди не знали — іти до рідних на проводи чи ні. Відкинувши всі побоювання, наші земляки взяли провідні кошики і пішли на кладовища

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Спочатку ми побували на сільському кладовищі. Вразила не стільки кількість людей на кладовищі, як припаркованих на узбіччі автовок. Їх було як завжди у такий день, але стояли вони не так кучно, як зазвичай. Припаркуватися можна було на будь-якій частині дороги.

Щодо проїзду, то на маршрутах 2, 3, 7 працювали додаткові дві машини. Як повідомив водій «двійки», вони їздили в цей день за звичним графіком і курсували їхні маршрутки між двома кладовищами. Графік під'їзду людей регулювали самі водії в телефонному режимі.

На цвинтарі впало у вічі, що біля могилок майже не було ромів. У минулі роки їхня присутність багатьох дратувала. На ці проводи до них ставлення особливе, адже в окупованих містах роми викрали в орків не один танк. А з тим, що принесене на могилку можна забирати,

коли рідні підуть, роми не погодяться, мабуть, ніколи, і ми звикли до цього.

Рядами могилок ходив священник Української церкви, відспівував тих, хто відійшов у світ інший і окропив свяченою водою живих.

Як грім серед ясного неба нам почувся руський язик і лунав він від священника російської церкви, який раніше проповідь проводив українською мовою. Тепер, звертаючись до всевишнього, він згадував царя і отечество.

На зворотному шляху ще раз поцікавились, як ходять транспорт? Дівчата, які чекали легковик, повідомили, що 20 хвилин тому відправилася «трійка». Запитали в жінок, чи помітили вони, що на ці проводи щось змінилося? За всіх відповіла пані Галя, в якій дитинство і юність пройшла у місті Бар.

— На цих провадах на кладовищі не стало застільних поминок. Люди прийшли, віддали

Найбільше людей було на міському кладовищі на Алеї слави. До могил Героїв, які поклали своє життя за наш захист, прийшли рідні, знайомі, друзі, однокласники

шану, а хто хоче пом'янути в інший спосіб, то можна зробити це вдома. У нас у Барі і раніше такого не було, в Козятині вже мабуть теж відходить, — сказала вона. Подякували ми «дівчатам» за таку позицію і взяли курс на міське кладовище.

Припаркуватись автівкою було багато можливостей. Найбільше людей було біля Алеї слави, адже зовсім недавно відправилась на небо молодь у військовій формі. На їхні могили прийшли

рідні, знайомі, друзі, однокласники.

По всьому цвинтарі були групи людей великих родин, були й самотні, вони сиділи на лавочках і згадували близьку людину при житті.

На міському кладовищі було три священники. Представнику Української церкви роботи вистачало, за ним ходили люди, щоб замовити освячення могилок. Отця Анатолія ми не бачили. За словами вірян церкви Ікони

Божої Матері, він ходив рядами. Третій священник і на міське кладовище прийшов з «отечеством». Люди обурювалися, але як є попит, то й буде пропозиція.

В поминальний день мало що радує, та все ж знайшли дві причини для цього. Перше — штучних квітів на козятинських кладовищах стало значно менше. Друге — ми відбули проводи під час війни і нам нічого не прилетіло.

Міське кладовище. Протоієрей ПЦУ, настоятель храму святого Іллі освячує могилки померлих

Люди залишали паски, цукерки та крашанки. Усе це передають нужденним

Козятинчани вже менше приносять штучних квітів на могилки рідних. Тож і сміття поменшало

ПРОДАВ СВОЇ КНИГИ, ЩОБ ДОПОМОГТИ АРМІЇ

Приклад ■ Цього року козятинчанин Богдан Киришун видав свій перший роман під назвою «Зв'язок». Останні чотири примірники він вирішив не просто продати, а зібрати за їх допомогою кошти для наших захисників. Всього за дві години книги знайшли своїх читачів, а на ЗСУ перерахували тисячу гривень. Ми поспілкувалися з молодим автором і розпитали його і про книгу, і про благодійну акцію

ОЛЕНА УДВУД

Козятинчанин Богдан Киришун працює в магазині будівельних матеріалів. У вільний від роботи час він бере до рук бас-гітару і грає у гурті «Formless Reflection». А ще пише книжки. Це захоплення почалося ще в дитинстві.

— Коли в школі навчався, писав всілякі оповідання в зошитах від руки, ніде не видавав, — розповідає Богдан. — В якийсь момент я чомусь перестав писати. У мене робота була і я більше музикою захоплювався. Потім до мене прийшла ідея повноцінного роману і я почав писати. Довгенько його писав, коли мав вільний час. На це, мабуть, кілька років пішло.

Першими критиками Богданового роману стали рідні та друзі — саме їм чоловік показав свій твір. «Це дуже круто, чому б тобі його не видати?» — сказали вони. Це і спонукало козятинчанина знайти видавництво і надрукувати свій твір за власні кошти. «Зв'язок» вийшов друком взимку

2022-го. Це — фантастика. Події у творі відбуваються у 2012 році. Пам'ятає, усі думали, що саме того року настане кінець світу? Як каже сам автор, ця книга про звичайних людей, які опинилися в незвичайній ситуації, коли під загрозою увесь світ і головні герої усвідомлюють, що лише їм під силу все врятувати.

— Чому «Зв'язок» називається роман? Тому що це про зв'язок між людьми, — пояснює Богдан. — У мене завжди була така думка, що між деякими людьми з'являється не просто дружба чи кохання, а щось сильніше, ніж просто якісь почуття. І такий містичний зв'язок може справді врятувати світ, допомогти не тільки конкретно одній людині впоратися з негараздами, а й у більш глобальних масштабах чинити добро. Це книга про людей, які цим своїм зв'язком врятували світ.

Отримавши на руки примірники своєї книжки, Богдан Киришун зробив дописи про це на сторінках у соцмережах. Так перші книжки знайшли своїх

читачів — загалом вдалося продати до трьох десятків екземплярів.

Із першого тиражу в козятинчанина зашилюся чотири книги. Він думав, що з ними зробити і вирішив — продасть, а виручені кошти підуть на потреби наших захисників.

— Цих чотири книжки я вирішив продати таким чином, що людина скидає кошти на ЗСУ, — розповідає автор. — Антон Кобилянський, це наш козятинчанин, виставляв пост, що на його підрозділ йде збір на автомобіль, на дрони, на все необхідне. І я і так донатив (жертвував кошти — авт.) і вирішив книги, які у мене лишилися, продати і всі ці кошти

Один із покупців заплатив за Богданову книжку подвійну вартість. Тому вдалося зібрати на допомогу воїнам тисячу гривень

щоб люди просто переказували на потреби його підрозділу.

Богдан Киришун опублікував про це допис на своїх сторінках у соцмережах. Написав, що собівартість книги 200 гривень і попросив людей, які хочуть придбати, перерахувати цю суму безпосередньо на рахунок військового Антона Кобилянського. Буквально за дві години усі чотири примірники розкупили. Таким чином вдалося зібрати тисячу гривень для підрозділу нашого земляка — один із покупців заплатив за книжку подвійну вартість. Богдан каже, що й сам не очікував на такий результат.

— Навіть ті люди, з якими я мало спілкувався, вони все

«Зв'язок» — перший роман Богдана Киришуна. Книжка вийшла друком взимку 2022 року

одно придбали і гроші відправили на допомогу, — каже Богдан. — Я просто хотів допомогти, розумів, що ці книжки я не буду продавати, щоб ці кошти собі залишити. Зараз це не дуже важливо.

«Зв'язок» — поки що перший, але не останній твір Богдана. Чоловік каже, що не планує зупинятися на досягнутому і продовжує писати.

— Я також пишу оповідання, буває їх на Фейсбук викладаю, — додає автор. — У мене їх вже штук 15 зібралось. Можливо, я ще трохи напишу і потім видам також збірку оповідань. І також працюю зараз над романом. Не завжди є час і натхнення, тому що зараз складний час, але я намагаюся все одно якось знаходити вільну годинку, щоб щось написати.

«Калина» подарувала воїнам оберіг Бандеро-смузі

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

Минулого тижня народний аматорський гурт «Калина» Махнівської громади та Філія центру культури та дозвілля села Пляхова Глуховецької селищної ради організували у Вінниці для захисників України патріотичний концерт під назвою «Все буде Україна».

Ініціаторами такого дійства були народні артисти. Вони спочатку звернулися до командування ЗСУ у Вінницькій області з такою ініціативою. Коли почули у відповідь, що такий патріотичний захід не тільки можна провести, а й нашим хлопцям необхідна така підтримка, наші вокалісти приїхали у Вінницю.

У концертній програмі звучали авторські вірші Антоніни Петрушкевич, які були написані у військовий час. Вокалісти співо-вочих колективів Марія Кулеша та Ірина Прядун співали українські народні пісні для підняття бойового духу.

Після завершення концерту художній керівник вокального гурту «Калина» звернулася до військових ЗСУ.

— Без сумніву, ніяких слів не вистачить, щоб повною мірою висловити вам нашу подяку. З такими хлопцями та дівчатами Перемога буде за нами. Ви найкращі! Бережи Вас Господь! Ми цінуємо та дякуємо вам за все, що ви робите для нас, — сказала

в завершальному слові Антоніна Петрушкевич.

А солістка «Калини» Марія Кулеша подарувала воїнам ляльку-мотанку, яку зробила власноруч.

— Ця лялька, — каже керівник філії центру культури та дозвілля села Пляхова, — символізує наш український незламний дух, в руках у ляльки прапор України та Бандеро-смузі.

Після приїзду з Вінниці співо-чий колектив «Калина» та філія центру культури та дозвілля села Пляхова висловили подяку фермерському господарству «Пляхівське» за наданий транспорт.

ВІННИЦЯ ВЖЕ БЕЗ МОСКОВСЬКОЇ, КОЗЯТИН ПОКИ ЧЕКАЄ

Дерусифікація ■ Минулого тижня Вінницька міська рада вирішила перейменувати шість вулиць, вісім провулків і парк. У Козятині поки за перейменування не взялися, але перший крок у цьому напрямку вже зробили. Якщо назви вулиць все-таки змінять, чи доведеться мешканцям міняти свої документи і, що найголовніше, витратити на це гроші?

ОЛЕНА УДВУД

У передостанній день квітня у Вінниці відбулася сесія міської ради. На засіданні депутати прийняли рішення про перейменування деяких топонімів, які мали радянські і російські назви. Відтак Парку дружи народів повернули історичну назву — Вишенський парк. А ще наш обласний центр попрощався із Московською, Суворова, Кутузова, Маяковського і Ватутіна, а на Вінницьких Хуторах відправили в небуття вулицю Валентини Терешкової, названу на честь радянської космонавтки і політика держдуми росії, яка є палкою прихильницею чинного президента країни-агресора.

Того ж дня, буквально за годину після сесії, у центральному парку Вінниці демонтували пам'ятник радянському письменнику Максиму Горькому, який, до речі, мав українофобські погляди і вважав українську мову «діалектом» російської. Монумент акуратно зняли за допомо-

гою крана і вивезли до історико-меморіального комплексу пам'яті жертв нацизму, де на нього вже чекали демонтовані «товариші» Тарногородський, Запорожець і Козицький. Тепер на згадку від Горького залишився лиш гранітний постамент. Що буде на його місці — поки не знають, оскільки колись на тій ділянці,

Людей турбує фінансова сторона — чи доведеться після перейменування платити і міняти документи

де в радянський час встановили пам'ятник, був цвинтар.

На щастя, у Козятині пам'ятника Горькому немає, втім є вулиця, названа на його честь. А ще у нас є і Московська, і Ватутіна, і Суворова, і Кутузова, і Маяковського. Так само в селі Козятині досі існує вулиця Валентини Терешкової.

У міській раді планують перейменувати 28 вулиць і 6 провулків. Мічуріна увійшла до переліку

У минулому номері нашої газети ми вже повідомляли, що Козятинська міська рада планує розпочати процес дерусифікації вулиць. Пропонують перейменувати 28 вулиць та шість провулків. Зокрема хочуть знайти нові назви для Московської, Пролетарської та 9-го Січня. Дві останні взагалі підпадають під так званий Закон «Про декommунізацію». Коли саме відбудеться перейменування — поки достеменно не відомо. Крапку у цьому питанні має поставити міська рада своїм рішенням. Остання на сьогодні сесія відбулася 22 квітня і на те засідання проект рішення про зміну назв вулиць не готували. Чи будуть розглядати перейменування на найближчій наступній сесії — поки невідомо. Наразі це питання в процесі вивчення. Від козятинчан вже почали надхо-

дити різні пропозиції.

— Є народні назви, наприклад, писали, що наш провулок завжди був Середній, хтось каже: «А в нас провулок Партизанський, але його завжди називали Виїмка», — каже міський голова Тетяна Ермолаєва. — Було б ідеально повернутися до народних назв. Ніхто радикально не буде діяти, але як корабель назвеш, так він і попливе. Це як у мультфільмі — «Беда» чи «Победа». Я за перемогу.

Загалом думки громади з приводу перейменування вулиць розділилися. Чимало козятинчан підтримує цю ініціативу, є такі, які вважають, що зараз не час, є й ті, хто проти. Багатьох людей турбує фінансова сторона питання — чи доведеться витратити з власної кишені кровно зароблені, якщо вулицю все-таки перейменують, і стояти в довже-

лезних чергах за довідками. Що на перше, що на друге питання відповідь — ні. Якщо вулиця, на якій ви живете, змінить назву, вам не треба буде одразу йти до нотаріуса чи в БТІ і робити нові документи на житло. Так само не доведеться одразу йти в ЦНАП і ставити новий штамп у паспорті про прописку.

— Якщо людині треба буде в майбутньому робити договір дарування, купівлі-продажу тощо, тоді береться безкоштовна довідка в ЦНАПі про те, що їхня вулиця змінила назву, — пояснює міський голова. — Поставити штамп у паспорті про те, що вулиця, де ви прописані, змінила назву — це теж безкоштовно. Із міського бюджету гроші теж не потрібно витратити. Людям треба буде лише поміняти табличку на будинку — це всі витрати по домогосподарству.

У Козятині затримали трьох вимагачів

ОЛЕНА УДВУД

У середу, 27 квітня, поліція затримала представників групи організованої злочинності у Козятині. Про це повідомили на сайті Головного управління національної поліції у Вінницькій області.

Правопорушники вимагали у 39-річного чоловіка сплатити борг, інакше погрожували застосувати фізичну силу. Щомісяця сума боргу збільшувалася у разі несплати. Зловмисників затримали «на гарячому» — одразу після зустрічі з потерпілим. До злочинної групи входили троє чоловіків віком 40, 50 і 53 роки. Усі — мешканці Козятинської громади. Один із них позиціонував себе як «смотрящий» за містом і раніше притягувався до кримінальної відповідальності за умисне вбивство.

«Задokumentували злочинну діяльність групи працівники відділу захисту інтересів суспільства і держави спільно з оперативниками управління карного роз-

Трьох чоловіків затримали у самісінькому центрі міста одразу після зустрічі з потерпілим. Вони вимагали сплатити частини неіснуючого боргу

шуку обласного главку поліції та слідчого управління. Силу підтримку проведення спецоперації забезпечували бійці спецпідрозділу КОРД», — пишуть на сайті Головного управління національної поліції у Вінницькій області.

Правопорушників затримали. Вони перебувають в ізоляторі тимчасового тримання. Наразі

вирішується питання про повідомлення їм про підозру та обрання запобіжного заходу. Якщо їх провини доведуть, їх можуть притягнути до кримінальної відповідальності за частиною 2 статті 189 Кримінального Кодексу України (вимагання). Санкція статті передбачає покарання до 7 років за гратами.

Як освітяни наводили красу

Працівники закладів освіти долучилися до проведення заходів з благоустрою та санітарної очистки територій населених пунктів Козятинської міської територіальної громади.

В результаті прибрали подвір'я, упорядковані стадіони та спортивні майданчики біля закладів освіти. Педагогічні працівники розчистили від сухих гілок, бур'янів та листя території закладів освіти. Також упорядковані клумби та городи закладів освіти, насадили фруктові та декоративні дерева, кущі.

«Освітняники привели у належ-

ний санітарний стан смуги відводу автодороги на вул. Довженка, Білоцерківська, Куликовського, Ярослава Мудрого, Матросова, 8-ма Гвардійська, паркову зону та зону біля водойми Водокачки і на береговій лінії», — пишуть в Управлінні освіти.

Також прибрали велику територію міського кладовища та прилеглу до нього територію.

Для окремих робіт залучалася спеціалізована техніка КП «Чисте місто» (гілкоріз), за допомогою якої гілки подрібнювалися і одразу вивозилися за призначенням.

«ЕМОЦІЇ ЗАШКАЛЮЮТЬ. МАЮ ЧЕСТЬ ПРЕДСТАВЛЯТИ УКРАЇНУ»

Гордість ■ Козятинчанка Анастасія Мельничук в складі збірної представлятиме Україну на Чемпіонаті Європи з бодібілдингу та фітнесу в Іспанії. Розповідаємо, як далися переїзди та що відчуває Настя перед такою відповідальною у її житті подією

ІРИНА ШЕВЧУК

Національна збірна команда України з бодібілдингу на чолі з президентом ФББУ (Національної федерації бодібілдингу України) Ігорем Анатолійовичем Делієвим вирушила на Чемпіонат Європи з бодібілдингу та фітнесу, який прийматиме з 5 по 9 травня місто Санта-Сусанна, Іспанія. У складі збірної і наша Анастасія Мельничук. Дівчина вже кілька років професійно займається таким видом спорту, як фітнес-бікіні. Робить красивою не тільки себе, а й своїх клієнтів, яких тренує у спортивно-тренажерному залі Козятина. Каже, головне завдання — втримати баланс між

харчування і тренувальним процесом. З початком війни в Україні почала активно волонтерити, а коли дізналася, що потрапила у списки вибраних на Чемпіонат Європи, на повну віддалася підготовці до єврозмагань.

Змагання на європейському рівні для Анастасії відбуватимуться вперше. До цього дівчина брала участь у Всеукраїнських змаганнях, що проходили у Львові та Одесі.

Довелося подолати багато перешкод на шляху до мрії — фінансові проблеми, години в дорозі, втома, страх. Але, за словами Анастасії, воно того варте.

— Що вам сказати, я була в дорозі більше доби, — каже Настя. — Спочатку мене на автівці

На світлині частина української делегації, яка вирушила на Чемпіонат Європи з бодібілдингу та фітнесу. Серед учасників — наша Анастасія Мельничук

віз мій брат до Одеси, потім добирались до кордону автобусом. Це жорстоко, але що робити. Якщо є ціль — перешкод немає.

Настя розповіла і про труднощі з пальним, коли її брат віз до Одеси. Було мало бензину. Думали, що не доїдуть. Але, їхали помалу, економили.

— Страшно, — продовжує Анастасія, — коли ти їдеш в Одесу, яку бомлять, а люди тобі говорять, нащо ти туди їдеш, а ти розумієш, що повинна. Емоції зашкалюють. Коли мені випав шанс виступати за Україну, я плакала, не розуміла, за що мені таке щастя. Але... два тижні на хекові зробили свою справу, я схудла, м'язи не втратили за три тижні волонтерства. Основна задача полягала в тому, щоб втримати харчування і тренувальний процес. Також відчуваю емоції вдячності, що

я все-таки зуміла піднятися, побороти всі свої страхи і вирватися в Європу. Це не так просто. Для цього я повинна була пройти всю Україну, а це мінімум шість змагань, шість міст. Але цього річ, через війну, не відбувся ряд змагань, які зазвичай формують склад збірної України на Чемпіонат Європи.

Тренерський комітет ФББУ ухвалив рішення провести своєрідний дистанційний конкурс, де учасників визначали за їхніми надісланими фото- та відеопрезентаціями.

— Мені випав шанс їхати на Іспанію і головна була задача працювати, тяжко працювати, — продовжує Настя. — Мої клієнти бачили, що я просто з ніг падала, але розуміла — я повинна. Це честь представляти Україну — сильну і найкращу націю.

Разом з подробицями про свою

участь у змаганнях, Настя також поділилася з нами і фотосвітлинам, де вона разом зі збірною командою. На одній з них майорить наш український, такий рідний жовто-блакитний прапор.

— З ним пов'язана така історія... Боже, зараз сльози поллються, — згадує спортсменка. — Коли я волонтерила, була у військкоматі і дізналася, що представлятиме Україну, дівчата і хлопці, наші військові, підписали цей прапор нам на удачу та перемогу. І це дуже приємно. Тому що розуміємо, що підтримка ЗСУ дуже важлива. І взагалі, ось ця потужна підтримка, і моїх клієнтів, і людей, які зі мною, і румун, які прийняли нас, як рідних — все це дає велику енергію

Вихід Анастасії у єврозмаганнях в Іспанії 8 травня. Тримаємо кулачки і бажаємо тільки перемогі! Все буде Україна!

Тут Анастасія на відкритому кубку Львова фітнес-бікіні, який відбувся у листопаді 2020 року

Замість бутс і футболок вбралися в берці та форму «хакі», а діти футболісти провели святковий турнір

В'ЯЧЕСЛАВ ГОНЧАРУК

У п'ятницю, 29 квітня, в Махнівці відбулося футбольне свято. Саме цього дня у 1992 році свій дебютний матч зіграла національна збірна України з футболу. Відтоді в Україні стали відмічати День всеукраїнського футболу. Зараз війна, дорослі футболісти пішли боронити Україну, а діти продовжили футбольні традиції. На стадіоні «Колос» зібралися футболісти двох вікових груп 2009–2010 та 2012–2013 року народження команд ДЮСШ Махнівка та Козятинського «Локомотива». Вони в форматі 8 +1 провели святковий турнір. Спочатку на футбольне поле вийшли футболісти старшої вікової групи. Слід відзначити, що цей турнір був організований для підтримки спортивної фор-

ми футболістів і щоб хоч трохи відволікти від стресової ситуації. А вже в Махнівці були батьки футболістів переселенців. Тільки коли є гра, то є результат.

В категорії старших футболістів та футболісток команди виступили змішаними складами. Впевнену перемогу в цьому матчі здобули господарі поля з рахунком 5:0. Хет-триком відзначилась Яна Антонюк, хорошу гру показав Володимир Мосюйда.

У молодшій групі також сильнішими на футбольному полі були гравці Махнівки. Результат матчу 4:2.

Привітали зі святом футболу дитячі колективи володарі Кубка Вінницької області гравці «Моноліта». Вони з тренером команди Павлом Луцюком та начальником команди Геннадієм Ткачуком написали у соцмережі наступне:

«Сьогодні свято українського футболу і ми його зустрічаємо в строю, але прийде той час, коли ми знову прийдемо на цікаву гру Футбол, звичайно, добра справа! Для молодих людей забава... Та й для старих у зліу годину Це — щирі радощі година. Ми переможемо в війні, а потім і в футбол у мирні дні.

ФК «Моноліт» вас всіх вітає і миру як і всі чекає.

Керівництво клубу і гравці команди, які здобули кубок області в 2021 році, на даний час грають у футбол в формі кольору хакі, змінивши бутси на берці і наше рішення боронити країну, і щоб розвивався дитячий футбол, підтримаво всім особовим складом згідно громадянського обов'язку зі зброєю в руках з перших днів війни. Наказ один — повернутися всім живими і після перемоги

Козацькому роду немає переводу. Поки дорослі футболісти воюють на фронті, молодші майстри шкіряного м'яча продовжують українські традиції

зустрітися на стадіоні».

Слід додати, що футболісти «Моноліта» не всі родом з Козятина. Зате зараз вони майже повним складом стали на захист України. Ми не називаємо імен

монолітовців, які воюють. Їх близько десяти. Ось така у нас була команда, а діти за героїзму ЗСУ можуть збиратися і підтримувати спортивну форму у подібних турнірах.

ПРОВЕЛИ КРУТИЙ УРОК І РОЗКАЗАЛИ ПРО НЕБЕЗПЕКУ

Пізнавально ■ Учні Глуховецької школи навчали, як діяти у разі виявлення вибухонебезпечних предметів. Спеціалісти не лише розказали, а й показали школярам різні види мін, бомб і розтяжок

ОЛЕНА УДВУД

У вівторок, 3 травня, до Глуховецької школи завітали вибухотехніки. Спеціалісти провели для школярів урок із вибухонебезпечних предметів. І не просто розказали, а й показали, як виглядають бомби, протитанкові і протипіхотні міни, розтяжки. Пояснювали, що робити у разі виявлення вибухонебезпечних предметів і який їх радіус ураження. Діти на власні очі побачили, чому розтяжку так важко помітити. Дізналися, чому краще не піднімати із землі такі речі, як до прикладу, чужий телефон, адже під них часто маскують міни. А деякі предмети, яких можна торкатися, навіть потримали в руках.

До уроку долучилися учні 8, 9, 10 та 11-их класів. Прийшли подивитися також і батьки, і вчителі. Захід організувала Ірина. Жінка — переселенка з Києва, зараз працює у Глуховецькій школі педагогом-організатором. — У мене є закрита група в інстаграм, де ми з дітьми щоразу розглядаємо такі питання, як, наприклад, де ховатися, які бувають сховища, правило двох стін, як діяти при ядерній загрозі, — розповідає Ірина. — Остання тема була про вибухонебезпечні предмети: як себе захистити, якщо побачили їх. Це не шкільна програма, це як додаткові заняття з безпеки.

В інстаграм-групу Ірини долучилися учні з 6 по 11 клас. Для усіх, хто мав змогу дивити-

ся, урок про вибухонебезпечні предмети транслювали в режимі онлайн. А старших учнів запросили безпосередньо на саме заняття, щоб вони на власні очі побачили, який вигляд мають вибухонебезпечні предмети, адже старші діти гуляють без дорослих і полюбують ходити по закинутих будівлях. А це саме одні з тих місць, де трапляються небезпечні знахідки.

— Зараз велика проблема з мінами, бомбами і розтяжками, — каже Ірина. — Зараз і в Київській області постійно розмінують все. Лише днями

До важливого уроку долучилися учні 8, 9, 10 та 11-их класів.

Прийшли подивитися також і батьки, і вчителі школи

читала, що в парку дві розтяжки знайшли.

В одному з номерів козятинської газети за лютый Ірина побачила репортаж про навчання тероборони та медиків, які організували у Козятині за тиждень до повномасштабного вторгнення. Тоді військові показували, як поводитися зі зброєю, а ще демонстрували вибухонебезпечні предмети. Так у нашій співрозмовниці виникла ідея провести не просто урок-теорію, а залучити спеціалістів, які б показали дітям, як виглядають міни, розтяжки і бомби.

Вибухотехнік наочно показав небезпечні предмети. Розказав про правила безпеки

— Я побачила фотографію, що там також був вибухотехнік і подумала, що це дуже круто, — каже Ірина. — Я телефонувала і в редакцію, і в Козятинську міську раду, щоб дізнатися, як можна зв'язатися з цими людьми, щоб вони прийшли і показали вибухонебезпечні предмети. Тому що фото — це одне. На фото не зрозуміло реальні розміри. Інша справа показати вживу. Діти побачили, який вигляд мають протитанкова, протипіхотна міна чи просто розтяжка, як вони можуть маскуватися. Саме це хотілося показати. І так вийшло, що за допомогою знайомих вийшли на цих хлопців і попросили їх провести такий урок. Вони погодилися. Надзвичайні хлопці. Приїхали, все показали і все розказали.

Заняття провели для учнів 8-11 класів. Долучилися також і батьки з учителями

ЛІЛІЯ МАКАРЕВИЧ,
ДИРЕКТОР МУЗЕЮ
ІСТОРІЇ МІСТА КОЗЯТИН

8 квітня 20 років тому пішов з життя уродженець села Куна, подільнин, краєзнавець заступник директора Юзефо-Миколайського цукрового заводу Павло Мельник.

Згідно літописця-монаха Федосія Софоновича ігумена Київського Михайлівського Золотоверхого монастиря і «Хроніки літописців стародавніх», на нашій землі у 1176 році на гребні Придніпровської височини, що є найвищою у нас місциною, прийшли на Русальний тиждень (з 16 по 22 травня) завойовники-половці.

Захопили вони полонених із

6 городів берендейських (з нашої місцевості). Гнали поневолювачів на місто Роставець сучасна Білилівка) через козятинський край, де з давен давен проходив славнозвісний Чорний, Татарський, Половецький, Вальний шлях. Розгалуження шляху прокладене було через сучасне село Козятин. А основний його стовбур проходив за станцією Кордишівка, коло сіл Великий Степ, Туча, Перемога (давня назва Вуйна). На полях сіл Йосипівки та Тучі з тих часів височать 2 кургани, що мають охоронні державні знаки як пам'ятки археології. Ще 4 кургани виявлені археологами неподалік вздовж шляху, але на території інших районів. Один має в народі назву «Раба могила», інший «Рабські ворота».

Цю тему дослідив подільнин Павло Мельник й висвітлив

у книзі «На споконвічних перехрестях». За описаною версією, використовуючи давні літописи, автор зазначив, що навздогін половцям з полоном кинулися 5 княжих дружин. Кочівники вимушені були, щоб відірватися від переслідувачів, «посікти полон», бо він заважав у битві. В тих кривавих побоїщах загинуло чимало й княжого війська, а їх рештки теж спочили, ймовірно, у тих курганах. Ось тому і з'явилися вздовж Чорного шляху 6 рабських курганів-могил.

Є ще одна версія появи Раб'ї могили, яку переповідають й досі мешканці навколишніх сіл. Ніби колись археологи розкопали могилу і відкопали там шаблю й була то могила козацького полковника Рабого. Про часті набіги кочівників свідчать такі назви навколишніх сіл Татарське Селище,

Куманівка, Гибин. За тривалий період жодного разу в наших краях не було проведено археологічних розкопок, щоб підтвердити усі зазначені вище літописи, перекази й давні легенди.

Дякуємо доньці краєзнавця Надії Мельник за систематизацію й випуск книги з працями батька, гарної, неповторної людини й подарунок музею від родини.

Історичні цікавинки. Вони із числа трагічних, як і наше сьогодення

БЛОГ

Весною у зоопарку поповнення у різних тварин. На фото маленькі муфлони

Цьогоріч у родині сурикатів також було поповнення. Маленькі непосиди вже підростили, весь час щось риють і шукають

ЯГУАРА І ТИГРА ПРИВЕЗЛИ З ОДЕСИ. ПРО ЗООПАРК І ЦІНИ НА КВИТКИ

Зоонови́ни ■ Подільський зоопарк під час війни тимчасово призупиняв свою роботу, але вже близько місяця тому знову відкрив свої двері для відвідувачів. Купуючи квитки, вінничани не лише насолоджуються спілкуванням з тваринами, а й допомагають зоопарку дбати про підопічних та тварин-переселенців, які тут поселилися

НАТАЛІЯ КОРПАН,

Навіть у понеділок Подільський зоопарк не пустував без відвідувачів. Тут від одного вольєра до іншого радісно бігають дітки, даючи овочі тваринам. У зоопарку прогулюються молоді пари, пенсіонери та переселенці. Перші, кого ви побачите у зоопарку, будуть ведмеді. Тут мешкають бурі та гімалайські. Загалом нам вдалося нарахувати восьмеро, і частина з них — народилися лише рік тому. У обідню пору, коли ми завітали в зоопарк, ведмеді ховалися у затінку, подалі від людей. Але, коли сонечко заховалося за хмари, двійко гімалайських ведмедів демонстративно їли рибу, гра-

лися між собою та вилежувалися.

Ці хижакі збирають біля своєї домішки-вольєра багато відвідувачів, які можуть довгенько спостерігатися за грайливими ведмежатами та їхніми, на вигляд суворими, батьками.

Подільський зоопарк під своєю опікою має понад сотню тварин та птахів. А цієї весни тут ще й справжній бебі-бум. Є маленькі косулі, муфлони, вівці, дикі свині, камерунські кози, сурикати та угорська сіра корова.

Тварини йдуть на контакт з людьми, і більшість з них можна годувати овочами.

Мавпи у зоопарку зайняті своїми важливими справами: шукають щось в шерсті одне одного. Вони не особливо йдуть на контакт з

Найчастіше у зоопарк приходять сім'ї з дітками. Малеча любить годувати тварин овочами, намагаючись поближче розгледіти диких звірів

відвідувачами, і на їхніх вольєрах навіть висить табличка, що мавпи можуть вкусити. Проте, як тільки їм хтось принесе банан, яблуко чи інший смаколик, то вони наввипередки біжать до людей.

Окремий відділ у зоопарку — «Світ птахів». Найбільше тут до себе приковують увагу птахи-хижаки та павичі, однак нам не пощастило побачити їхні розмаїті пір'я на хвостах у повній красі.

Найбільше людей збирається біля вольєрів тварин-переселенців. Подільський зоопарк прихистив тигрицю уссурійську і ягуара з приватного зоопарку на Одещині. Тимчасово тварин розмістили у старих вольєрах. Однак Подільський зоопарк планує до кінця осені збудувати для тварин нові.

— Для кошачих планується звести вольєр на дві секції під одним дахом. В новій оселі для ягуара буде збудовано ще й зимівник з опаленням. Аби тварина почувала себе комфортно, навіть взимку тут триматимуть

У зоопарку з'явилося двоє котячих з Одещини: ягуар та тигр. Спершу тварини були налякані, але зараз вони вже адаптувалися до нової домівки

температуру не нижче 10 градусів тепла, — кажуть в адміністрації зоопарку.

Як розповідають працівники зоопарку, все ще триває адаптація тварин до нового оточення, клімату, кормів, води. В перший день тварини були дуже неспо-

кійні, а нині вже розслабилися.

На території зоопарку в різних кутках тривають роботи. Зокрема, як у Подільському зоопарку зводять вольєр для велетенських гризунів — патагонських мар. Загальна площа вольєра буде 680 квадратних метрів.

Окремий відділ у зоопарку — світ птахів. Тут можна поспостерігати за птахами-хижаками, пеліканами, павичами тощо

Адреса, контакти та ціни

З 1 травня вартість вхідних квитків до Подільського зоопарку змінилася. Дорослим за відвідання зоопарку тепер доведеться сплатити 100 гривень, учням/студен-

там — 50 гривень, дітям віком від 3 до 6 років — 20 гривень. Вхід до зоопарку для найменших відвідувачів (від 0 до 3 років) залишається безплатний. Знаходиться зоопарк на вулиці

Сергія Зулинського, 9. Контакти: 0432 619 255. Працює заклад щоденно з 09.00 до 19.00. А також ви можете стежити за новинами зоопарку на їхній Facebook-сторінці.

ПІСНЯ, ЩО ЄДНАЄ СЕРЦЯ! ІСТОРІЯ «ЧЕРВОНОЇ КАЛИНИ»

Гімн війни ■ «Ой у лузі червона калина» — пісня, яка з перших днів російського вторгнення стала знаковою для українців і набула нового значення. Ми дізналися про історію славнозвісної композиції та її переспіви

ЮЛІЯ ІНОЗЕМЦЕВА

Українська пісня «Ой у лузі червона калина» або «Червона калина», яка стала народною, нині звучить різними мовами у багатьох країнах. Вона вже не одне покоління українців надихає до боротьби за свободу.

Після того, як Андрій Хливнюк — лідер гурту «Бумбокс», акапельно виконав співанку на Софійській площі у столиці, вона перетворилась на своєрідний гімн війни проти російських окупантів. Слова пісні об'єднали наш народ!

Однак «Ой у лузі червона калина» не вперше є символом незнищенності нашої держави й зв'язки її народу. Коріння пісні сягає першої третини минулого століття, коли відомий поет та режисер Степан Чарнецький вирішив доопрацювати популярну козацьку пісню для своєї вистави...

Ким був автор відомої співанки? Як склалося його життя і творча діяльність?

МИТЕЦЬ ІЗ НЕПРОСТОЮ ДОЛЕЮ

Український поет та письменник Степан Чарнецький народився 21 січня 1881 року в селі Шманьківцях, тоді ще Чортківського повіту Австро-Угорщини.

Він був наймолодшою, 13 (!) дитиною в родині греко-католицького священника о. Миколи Чарнецького та Владислави Екгардт-Чарнецької.

— Перед оповіддю про Степана розкажу трохи про його батька. Микола Чарнецький був рукопокладений у сан священ-

ника в 1854 році. Тоді ж отець отримав парафію в Копичинцях, де був пастором до 1855 року. Згодом його направили у село Угрина, а до Шманьківців чоловік потрапив аж у 1885 році, де й служив до смерті. — розповідає краєзнавець і дослідник історії з Чортківщини Максим Огородник. — Доволі суперечливою була дата, коли помер отець Микола. Але завдяки метриці, що зберігається у Держархіві Тернопільської області, та публікації, віднайденій краєзнавцем Дмитром Логушем в часописі Галичини «Діло», вдалось визначити точний день смерті — 25 червня.

«Червону калину» підхопили й переспівали чимало зірок. Тепер вона лунає не тільки в Україні, а й посідає перші сходинки світових чартів

Тоді Степанові не виповнилося й двох років...

Хлопчик з матір'ю, братами і сестрами вимушено покинув церковне проборство та переїхав до Станиславова (нині Івано-Франківськ), а звідти — до Львова. Саме там після закінчення інженерного факультету цідарсько-королівської Вищої політехнічної школи (нині Національний університет «Львівська політехніка») розпочався творчий шлях Степана Чарнецького.

— Тут Степан писав літературно-мистецькі статті, друком вийшли його збірки поезій, фейлетонів, а ще нарис з історії га-

Наш земляк Олександр Онофрійчук взяв участь у флешмобі. Він, співаючи «Червону калину», грав на бандурі

лицького театру. Митець входив у літературне угруповання «Молода муза», а також був театральним референтом, режисером і художнім керівником театру товариства «Руська бесіда», — пояснює Максим Огородник.

ПІСНЮ СТВОРИВ ДЛЯ ПОЗИТИВНОГО ФІНАЛУ ДРАМИ

За словами Максима Огородника, історія виникнення «Ой у лузі червона калина» досить цікава й неординарна.

— Степан Чарнецький працював над постановкою трагедії Василя Пачовського «Сонце руйни» про гетьмана Петра Дорошенка. Замість фінальної пісні-скарги «Чи я в лузі не калина була», поет вирішив вигадати більш оптимістичний фінал, ввівши у драму народну пісню «Розлилися круті бережки». Він переробив у ній слова так, щоб текст краще вписувався у зміст вистави, а останній куплет залишив без змін, — говорить дослідник.

Крім цього, поет створив до пісні нову, споріднену з народною, мелодію. Саме завдя-

ки виставі пісня, а особливо її остання строфа «Ой у лузі...» стала відомою серед українського народу.

— У серпні 1914 року в Стрию «Червону калину» вперше почув Григорій Трух — чотар УСС. До першої строфи «Ой у лузі...» він додав ще три, які невдовзі склали текст гімну Українських Січових Стрільців. До речі, уривок пісні «А ми ту червону калину підіймемо» виконали у Верховній Раді 24 серпня 1991 року, після проголошення Незалежності України, — каже Максим Огородник.

Краєзнавець говорить, що історія, на жаль, має властивість повторюватись, але вже в інших іпостасях. Так сталося з піснеславцем «Ой у лузі червона калина», адже він і у 2014 році з початком російсько-української війни став символом незламності українців, і у 2022 році знаменував собою прагнення нашого народу об'єднатись для гідної відсічі ворогу.

— З початком російського вторгнення ця пісня здобула визнання завдяки виконанню фронтмена «Бумбоксу». Згодом «Червону калину» підхопили й переспівали інші зірки. Тепер вона лунає не тільки в Україні, а й посідає перші сходинки світових чартів. Як на мене, кожен з каверів по-своєму особливий і неповторний, — ділиться Максим.

ПАМ'ЯТЬ ПРО ЧАРНЕЦЬКОГО ОЖИВЕ...

До слова, краєзнавець з Чортківщини запевняє, що до 1990 року в Шманьківцях (родинному селі Чарнецького) про свого земляка нічого не знали й не чули.

— 26 травня 1991 року для Шманьківців та області відбулася

епохальна подія — відзначення 130-ї річниці від дня народження видатного митця першими червонокалінівськими фестивалями. Тоді відкрили і пам'ятник Степанові Чарнецькому (ініціаторка цього — просвітянка та педагогиня Чортківського педагогічного училища Надія Процьків). Монумент виготовив тернопільський скульптор Іван Мулярчук і довершив постать поета великим калиновим кущем, на якому викарбувані рядки з відомого нам піснеславця. Що цікаво, на заході була присутня дочка винуватця події — Олександра Кучма-Чарнецька, — розповідає Максим.

На жаль, до наших днів не зберігся дерев'яний будинок (ймовірно 1840 року побудови), де народився поет, але на його місці зведений новий кам'яний, який має всі шанси стати цікавинкою для туристів. Проте у селі є вулиця, перейменована на честь Степана Чарнецького.

Максим Огородник каже, що 9 жовтня 2011 року відбулося відродження обласного фестивалю мистецтв «Червона калина». Організацією дійства займається відділ з гуманітарних питань Чортківської РДА та місцева влада. Участь у ньому бере місцева школа, мистецькі колективи районів, області, відомі артисти тощо.

— 14 жовтня 2016 року під час червонокалінівських фестивалів встановили рекорд України — «Наймасовіше виконання стрілецького гімну України». А через три роки того ж дня на фестиваль завітала правнучка поета Олеся Чайковська разом з родиною, яка проживає у Львові. Я сподіваюся, що після української Перемоги пам'ять про Степана Чарнецького оживе зовсім — завершує розмову дослідник.

Козятинчанин взяв участь у флешмобі

Старовинний гімн українських січових стрільців «Ой у лузі червона калина» тепер є мегахітом! Українці вже створили чимало каверів пісні, завдяки яким композиція ніби знову «народилася» на світ і здобула шалену популярність.

У Вінниці також долучилися до Всеукраїнського флешмобу з виконання цієї пісні. Її разом заспівали і військові, і цивільні колективи. Солістом виступив наш земляк Олександр Онофрійчук. Який співаючи перший куплет,

грав на бандурі.

Майстерне виконання пісні зафіксували місцеві волонтери, створивши відеокліп для підтримки захисників України. За словами одного з організаторів флешмобу, керівника Центру військово-музичного мистецтва Повітряних сил Збройних сил України підполковника Михайла Гриваса, зйомки тривали три дні, на різних локаціях Вінниці. Підготовка хорових та інструментальних колективів забрала цілий тиждень.

— Нам хотілося, щоб пісня пролунала як потужний гімн слави для всіх захисників України, від сивої давнини донині, — каже Михайло Гривас.

Пісню виконали вокальна та оркестрова група Центру військово-музичного мистецтва Повітряних сил Збройних сил України; хор Вінницької обласної філармонії ім. М. Д. Леонтовича; Народний аматорський хоровий колектив Липовецького міського будинку культури; Академічний ансамбль пісні і танцю «Поділля».

Доставка

- жом - пісок
- щебень - цегла
- відсів

10-25т

093-895-72-27, 097-613-96-96

5073641

Козятинська РСТК ТСОУ (колишній ДОСААФ)

АВТОШКОЛА запрошує

майбутніх водіїв на
навчання категорії
В, С та перепідготовку

м.Козятин, пров. Довженка, 6
2-07-64; 067-433-64-05; 073-428-25-75

506739

ПОСЛУГИ АРБОРИСТА

- Зрізка аварійних
дерев
- Кронування
- Обрізка плодкових
дерев
- Розбір частинами
з записуванням

(+38)063 792 34 18

508274

Продам або здам в оренду приміщення 20 кв.
м., м. Козятин, вул. 8-ма Гвардійська 2а. 063-
452-00-00, 067-444-20-19

Продам поросят м'ясної породи. 097-751-80-
75, 093-760-39-18

Продам барана і ягницю Романівської
породи, дорослі, 40 грн/кг. 096-969-45-99

Здам в оренду приміщення 11 кв. м., в центрі
м. Козятин (навпроти «Пан Економ»). 097-
449-53-71, 063-319-56-31

Продам кролів 2 місяці. 097-323-84-96

Продам поросята, м. Козятин. 097-431-97-35

Продам корову добру, молочну, телицю 1,5
р., та двоє молочних телят. 097-793-55-95

РЕМОНТ, ПОСЛУГИ

Виконуємо будівельні роботи. 063-754-61-77, 093-767-
67-84

ВСі види будівельних робіт. 093-767-67-84

ПРОДАМ

Аптечні меблі на дві каси, холодильник вітрину. 063-392-93-
20, 098-974-29-35

Бджолиний сім'ї, м. Козятин, 250 грн/рамка. 063-694-56-92,
097-515-55-92

Бджолосім'ї та вулики. 068-606-42-82

Бензокоосу, бензопилу «Штіль-240» і «Гудлак», болгарку, ел.
лобзик, ел. двигун, інкубатор, ЯВУ-350, ел. пулізатор, рейси.
068-216-34-20

Бройлер курчат, каченят, індики суточні. 063-604-26-79,
067-173-31-50

Буряк кормовий. 097-768-35-39

Буряк кормовий. 098-507-59-41

Велосипед «ARDIS» зі складною рамою. 063-280-43-28

Дачну діл., з будинком, 10 сот., р-н Талимонівка, є погріб,
каналізація, вода, садок, огорожа. 063-367-63-75, 068-155-54-79

Дачну зем. ділянку 9 сот., з будинком, р-н Талимонівка, вул.
Некрасова. 096-863-61-66

Картоплесажалку до мотоблока, морських свинок. 097-446-
20-46, 063-629-01-49

Картоплю дрібну і посадкову. 096-719-18-46

Картоплю дрібну, с. Сестринівка. 067-264-08-30

Картоплю мілку. 073-429-56-52

Картоплю насіннєву «Біла роса». 096-727-43-90

Картоплю насіннєву по 4 грн/кг, «Рев'єра» - 5 грн./кг. 063-
934-26-12

Картоплю посадкову «Біла роса» 4 грн/кг. 096-264-73-21

Картоплю недорогого насіннєву Санте-17 відер, Пікасо-20 відер,
Лабелла-7 відер по 15 грн/відро, с. Сигнал. 093-037-92-48,
068003-54-98

Картоплю посадкову 10 грн/відро. 068-519-07-69, 050-149-
64-54

Кільця для криниці 4 шт., шифер 7 листків, матрац ватний
200 грн., маш. швейна ручна «Подолка» 1500 грн., сепаратор
молочний, битовий 2000 грн. 096-106-64-34

КРИНИЦІ КОПАЄМО

Чистим
докопуємо

Копаємо вигрібні ями,
каналізації, траншеї.

097-968-28-96
098-903-12-59

506990

ПОСЛУГИ

МІНІ-ЕКСКАВАТОРА

ПРОКОЛИ ПІД ДОРОГАМИ

Виконання всіх видів
земельних робіт.
Розрахунок готівковий
та безготівковий.
м.Козятин

097-665-87-48
Ярослав Васильович

506957

ВИКАЧКА ВИГРІБНИХ ЯМ

063-278-54-38, 097-140-02-72

507894

Картоплю посадкову Біла роса. 096-727-43-90

Меблі: вітальню, кухню, прихожу, комп. стіл, стіл-тумбу,
пральну машину, холодильник. 067-457-08-87

Мотоблок FORTE-105. 097-238-27-51

Посівну сою. 098-724-74-94

Пшеницю. 067-269-51-18

Рослини кімнатні для дому та офісів, більше 20 видів. 093-
091-85-01

Сіно, яблука «Семеренка», «Голден», картоплю велику 7 грн.,
мотоблок Форте-25, насадку фрезу на мотокосу, мотофрезу.
068-216-34-20

Смарт приставку X96, 2/16 Гб, вайфай, блютуз, дитяче ліжко
0-4 роки з маятниковим колісанням та шухлядою. Матрац з
кокосової стружки. Дитяче автокрісло Беговел. 063-46-26-120

Соевий шрот. 098-724-74-94

Сою посівну, с. Широка Гребля. 098-724-74-94

Телевізори б/в, роботи в гарному стані SONI:model NO.KV-
21LT1K та LTC:model DVB-PT1240015HCA. 063-221-75-90

Телицю тільну 7 міс. 067-896-28-24

Точили 380 вольт, круга 450 мм., токарний патрон хороший
стан 250 мм., лебідка 1 тону, компресор ЗИЛ, мотига до мало-
го трактора 4 рядки. 098-826-20-26

Тюки сіна. 068-759-80-17

Тюки, можлива доставка. 067-937-45-39

Холодильник «Минск» в робочому стані, магнітофон «Нота»,
радіоприймач «Ленінград», рами віконні зі склом дерев., 60 x
90. 093-807-91-94

Холодильник побутовий 2-камерний «Снайге» в доброму
стані. 097-353-17-70, 093-041-69-49

Ячмінь. 098-724-74-94

НЕРУХОМІСТЬ

1-кімн. кв., 5 пов., інд. опалення, євро балкон та вікна. 067-
457-08-87

2-х кімн. кв., 47 кв. м., 2 пов., вул. Довженка 93-Б, кв 6, р-н
бази Боровського, пічне опал, без зручностей, без ремонту є
сарай та місце під гараж. 063-411-37-78, 067-778-20-32 Валерій

2-х кімн. кв., терміново, 4/4, 47 кв. м., без ремонту, інд.
опалення, центр. 093-563-31-57

2-х кімн. кв., центр м. Козятин, терміново. 050-853-06-35

2-х кімн. кв. 43 кв.м. або об'їною на 3-х кімн. в р-ні училища
м. Козятин, вул. 9 Гвардійська, 61, 2 поверх. 098-949-83-34

3-х кімн. кв., 60 кв. м., центр, вул. Грушевського 30, інд.
опал., кімнати окремі, санузел розд., два балкони, тепла не
кутова, косметичний ремонт, підвальне приміщення. 063-255-
21-63, 096-451-95-94

3-х кімн. кв., 62 кв. м., р-н ПМК в напрямку с. Козятин,
2-пов/2-х поверх. будинку, окремі вхід, підвал, двір, сад,
город. 063-367-63-75, 068-155-54-79

Будинок 21,5 кв.м., пічне опал, 10 сот., с. Козятин, вул. Лісо-
ва 12. 098-599-47-10

Будинок 74 кв. м., газ та пічне опал., відлив води, погріб,
літня кухня, сарай, 5 сот. землі. 073-083-26-65, 096-855-53-70

Будинок з усіма зручностями та меблями, с. Козятин, біля
церкви. 067-250-89-11, 073-463-42-51

Будинок р-н ПРБ, гараж, погріб, криниця. 093-563-81-40

Будинок с. Сестринівка, 58,8 кв. м., газ, опалення, крини-
ця, літня кухня з газом та водою, сарай, погріб, у подвір'ї є
недобудова з фундамент. та стінами, уся ділянка 48,58 сот.
067-684-38-71

Будинок с. Сестринівка, 58,8 кв. м., газ, опалення, крини-
ця, літня кухня з газом та водою, сарай, погріб, у подвір'ї є
недобудова з фундамент. та стінами, уся ділянка 48,58 сот.
067-684-38-71

Будинок с. Дуб.Махаринці, з меблями, є газ, та пічне
опалення, госп. будівлі, погріб, сарай, літня кухня, по вулиці
проведений водопровід, 25 сот. города, неподалік ставок.
063-296-92-18

Будинок терміново, с. Козятин, 80 кв. м., зі всіма зручностя-
ми, велика кухня, 5 кімн., газ, гараж, погріб, госп. буд., 10 сот.
городу, кругом загорожа, садок, вул. Подільська. 097-628-48-13,
073-058-41-21

Будинок цегл. в с. Махаринці, цукр. з=д, газ/пічне опалення
з меблями, площею 71 кв. м., зем.діл-ка 16 сот., гараж, літня
кухня, 4 сараї, госп. будівлі. 099-714-54-32. Анна

магазин “КАСКАД”

СПУТНИКОВОЕ ТЕЛЕВИДЕНИЕ

УСТАНОВКА,
ГАРАНТИЯ,
СЕРВИС

БОЛЕЕ 100
ОТКРЫТЫХ ТЕЛЕКАНАЛОВ

ул.Ленина, 15а тел.: (097)993-29-42,
(063)260-10-35, 093-529-60-98

507359

ПРОДАМ:

підсипка,
відсів, пісок,

щебінь, дефікат,

камінь, глина

(096)736-67-87

508286

Чистимо та поглиблюємо криниці

Копаємо вигрібні ями

Доставка кілець

068-564-10-90

068-564-10-90

508276

ПЛИТКА
тротуарна та
фасадна

ХІТ
ПРОДАЖ

Виробнича
база
Люкс

БЛОКИ
будівельні

ОГОРОЖІ
бетонні

Вантажні перевезення Кран-маніпулятором
м. Козятин, пров. Довженка, 14 Г, (093) 780-39-23; (067) 773-04-26;
тел.: 5-21-46; (067) 910-43-59; (063) 560-07-98.

508075

Будинок цегляний в центрі, газ, вода, каналізація, ділянка 6
сот. 063-411-38-47, 096-080-87-03

Гараж в кооп. «Жигулі», цегляний, перекритий шифером, по-
штукатурений є світло. 096-534-46-69

Ділянка 41 сот., з фундаментом під будинок 13 x 14, з госп.
буд. сарай, гараж, літня кухня, вул. Подільська 114. 063-829-
40-45

Зем. ділянку 35 сот., є стара хата, сарай, погріб, с. Пляхова,
вул. Миру. 097-453-44-55 Наталія

Зем. ділянку 6 соток під забудову в центрі, провулок Грушев-
ського. 063-392-93-20, 098-974-29-35

Зем. ділянку під забудову, світло, погріб, глиняна хатина з
пінним опал., 25 сот. зем., м. Козятин. 067-784-33-39

Земельну ділянку в центрі не велика (бізнес, гараж). 063-
342-67-53

Част. будинку, центр з земельною ділянкою, терміново, не-
дорого. 063-342-67-53

Частина будинку, утеплена, літня кухня, гараж, госп. будівлі,
усі зручності, вул. Зелена. 097-775-52-40

Частину будинку в центрі, недорого. 063-342-67-53

АВТОМОТО

Daewoo Nexia 2007 р. в., газ/бензин. 063-659-58-47

Ж Комбі, 1981 р.в., в доброму стані. 093-442-61-43

Комбайн Claas Consul з кабіною, 3 метри жатки. 097-577-
26-86

БЕНЗОКОСИ

Запчастини · Ремонт

Гарантія · Кредит

БЕНЗОПИЛИ

м-н «Оріон» вул. 8-Гвардійська, 60-а
(р-н ПРБ, поблизу кафе «Рідна хата») 098-26-141-61

м-н «Фортуна», вул. П. Орлика, 14
(навпроти книжкового м-ну) 067-732-94-19

508248

Асенізаторні послуги

ВИКАЧКА

Швидко
Якісно
Чисто

063-744-10-74
098-940-28-87

505728

УВАГА!!!

Приймаємо
РАВЛИКИ САДОВІ

За додатковою
інформацією звертайтесь:

068-05852-90 Наталія
096-503-70-34 Олександр

068-05852-90 Наталія
096-503-70-34 Олександр

507937

КУПЛЮ

Балони:кисневі, вуглекислотні, газові, побутові; електродви-
гуни, пір'я гусяче, качине, старі подушки, перини. 097-529-
10-20

Бензопили, бензокоси, електродвигуни від 2 квт і більше,
млини, ступицю Москвича, пральну маш. LG-5 кг на запчастини,
або бак до неї, мотоблоки. 068-216-34-20

Картоплю дрібну в необмеженій кількості. 063-398-52-10,
097-793-55-95

Картоплю. 067-159-28-54

Легковий причіп. 098-010-17-10

Сіно, траву, люцерну, можемо самі викосити. 097-793-55-95

Шкірки кролів, заб'ю кролів за шкірку. 097-446-20-46, 063-
629-01-49

РІЗНЕ

Віддам в добрі руки маленьких собачок та кошенят. 093-
917-70-57

Здам 1-кімн. кв., на тривалий термін в центрі. 063-281-
03-24, 097-966-45-53

КУПОН НА РОЗМІЩЕННЯ ОГОЛОШЕННЯ В ГАЗЕТУ

Оголошення приймаються за адресою вул. Незалежності, 39
Пошта, вхід з двору, 2 поверх

Рубрика

Текст безкоштовного оголошення (до 150 знаків)

Тел:

Безкоштовні оголошення, в рубрики: продаж, міняю, куплю, різне, приймаються в четвер
та п'ятницю. В понеділок і вівторок 7 грн. Оголошення Авто та нерухомість 10 грн. Середа 20 грн

АНЕКДОТИ

І про сусідів: як показала практика, не так страшні геї із заходу, як пі@араси зі сходу.

Чорноморські краби висловили подяку ЗСУ за надання їм багатоквартирного житла під назвою москва.

Кажуть, на 9 травня пу@ло відмінив парад, бо немає техніки. Ми можемо підїхати на своїй! ЗСУ!

То літака в Чорне море вкинуть, то якесь лайно втоплять. Зас*али все море. Вони його копали, бл@дь?!

Московія стверджує, що це не війна, а ваєнная аперація. Це певно, перша операція, під час якої пацієнт встав і почав пі@дити хірурга...

— Тату, чому в зоряних війнах немає москалів?
— Тому що це майбутнє, синку...

— Кукушка, кукушка, а сколько мне лет жить остальсь?
— Ну, по-перше, не кукушка, а по-друге недовго, москаliku, ой недовго...

Чує Святий Петро, хтось гріває в двері Раю. Відчиняє, а там кілька сотень мужиків в тельняшках.
— Ви хто?
— Екіпаж крейсера Масква!
— Ви помились, хлопці! Нах@й — це не сюди!!!

Настанови старого бандерівця:
— Москаль завжди бреше.
— А якщо не бреше?
— Потикай його палкою. Імовірно, він здох.

Порада для дівчат: коли не можете відкрити банку чи пляшку — уявіть, що ви мозкалю голову відкручуєте...

Вийшла килим вибити. На хвилину уявила, що то москаль. В принципі, і без килима нормально)

Однозначно треба валити:
Песиміст — куди?
Оптиміст — коли?
Реаліст — кого?
Українець — москаля!

— Яка різниця між москальським весіллям та москальськими похоронами?

— На похоронах на одного п'яного менше ...

— Росіяни жили ще за часів динозаврів. Доказ — принесений звідти образ Тиранозавра у вигляді Змія Горинича.

— А чому ж у нього три голови?
— Це говорить про те, що вже тоді пили, причому не слабо.

У Львові питають у діда:
— Як краще потрапити в російське консульство?
Дід трохи поміркував, відповідає:
— Мабуть що з гранатомета...

Що спільного між москалем і сперматозоїдом?
— І в того, і в другого є лише один шанс на мільйон стати людиною.

КНДР готова дати притулок путіну і нове ім'я: Кон-Чен-Ий

Викликає путін екстрасенса і запитує про своє майбутнє. Той йому й каже:
— Ви помрете на велике українське свято.
— Я не знаю дат українських свят.
— Дата не має значення — коли б ви не померли, буде велике українське свято.

— Ми дуже злі на росіян.
— Це ви ще не почали скотч з вікон відмивати.

Зараз, коли українці бачать пожежу в рф, вони страшенно переживають... Хоч би дощ не пішов.

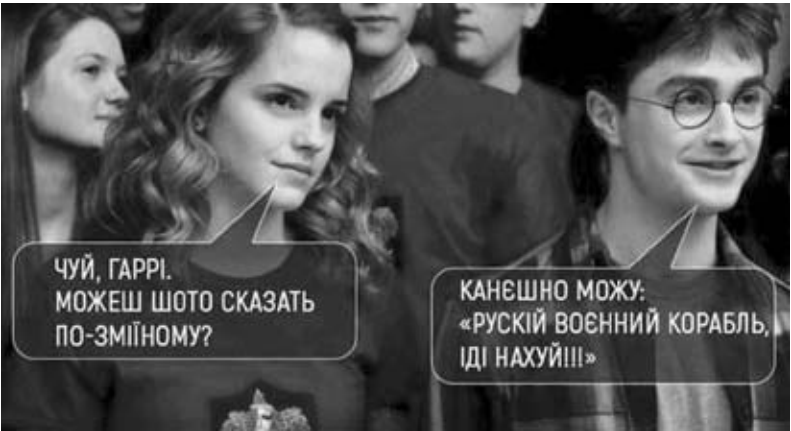
— Чому ти плачеш?
— Бо мене ніхто не помічає!
— Не журись, зато ти снайпер хороший!

Повітряна тривога тривала 7 хвилин, або як сказав би мій колишній, цілу ніч.

Презервативи Durex йдуть з російського ринку у зв'язку з тим, що вони не можуть скласти конкуренції справжнім російським га@@онам...)

Українці самі себе бомблять, самі у себе стріляють. А кацапи так.., за трусами заїхали...

— Куме, після нашої перемоги, заберемо собі Санкт-Петербург і поміняємо йому назву на Степан-Бандербург.

ГОРОСКОП

ОВЕН
Буде можливість знизити напружений темп роботи — це дозволить згадати про дім, про себе коханого та інші приємні речі. У свята варто вирушити у невелику подорож.

ТЕЛЕЦЬ
Можливі несподівані зустрічі та знайомства у середині тижня. У п'ятницю ви отримаєте важливу новину, яка обіцяє змінити все ваше життя.

БЛИЗНЮКИ
Чекайте хороших новин та грошових надходжень. У вихідні намагайтеся приділити достатньо уваги близьким людям. Будуть вдалим поїздками та відрядженнями.

РАК
Цього тижня вам спаде на думку, що діяти краще за планом, але для цього доведеться багато впорядкувати в різних життєвих сферах. У суботу варто розібратися зі старими речами та почуттями.

ЛЕВ
Є можливість розриву ділових стосунків через категоричність слів і дій партнера. Намагайтеся вирішити всі розбіжності по можливості мирним шляхом. Уникайте серйозних конфліктів та відкритих суперечок.

ДІВА
Тижень обіцяє бути сприятливим. Не відмахуйтеся від порад, вони будуть здебільшого корисні. Якщо ви на когось скривджені чи образили когось самі, постарайтеся залагодити справу у четвер — день вдалий для проведення мирних переговорів.

ТЕРЕЗИ
Тижень сприяє зміні стилю життя. Вам буде запропоновано кілька шансів на вибір, і відвернутися від змін вам навряд чи вдасться.

СКОРПІОН
Перед вами відкриються нові шляхи. Ідеї, які приходитимуть до вас, будуть реалізовані та принесуть прибуток. Зірки обіцяють вам подарунок, тож готуйтеся до незвичайних подій.

СТРІЛЕЦЬ
Цього тижня ваша увага має бути сконцентрована на повсякденних справах та дрібних життєвих проблемах. Зараз сприятливий час для виходу зі складної ситуації, що дозволить вам просунутися кар'єрними сходами.

КОЗЕРІГ
Цього тижня ви можете легко піддатися спокусі перейти межі дозволеного. У вихідні ви захочете відчувати всю повноту життя і будете здатні зробити кілька необачних кроків, намагайтеся закликати на допомогу всю свою обережність.

ВОДОЛІЙ
Не виключено, що ваша активність буде дещо обмежена об'єктивними причинами. Не пливіть проти течії, залишайтеся тимчасово на других ролях, ця тактика приведе вас до найкращого результату. У четвер будьте обережні, оскільки можливе надходження свідомо спотвореної інформації, а також зростає активність недоброзичливців та конкурентів.

РИБИ
Подбайте про майбутнє, чим більше зусиль ви докладете, тим легше вам буде впоратися з труднощами потім. На шляху реалізації вашого творчого проекту загрожують виникнути перешкоди у вигляді невдоволення оточуючих. Досягати бажаного у ділових переговорах найкраще вам вдасться у четвер.

ПОГОДА У КОЗЯТИНІ

			
	GISMETEО	SINOPTIK	METEО.UA
ЧЕТВЕР 5.05	 +15 +8	 +16 +8	 +13 +4
П'ЯТНИЦЯ 6.05	 +17 +7	 +18 +8	 +16 +5
СУБОТА 7.05	 +18 +7	 +18 +9	 +17 +7
НЕДІЛЯ 8.05	 +17 +11	 +17 +10	 +17 +9
ПОНЕДІЛОК 9.05	 +15 +10	 +16 +9	 +14 +6
ВІВТОРОК 10.05	 +14 +6	 +15 +8	 +15 +6